

Satirical Elements in the Poems of Nine
Post-revolution Amharic Poets

A Thesis Presented To
The School Of Graduate Studies
Addis Ababa University

In Partial Fulfilment Of The
Requirements For The Degree
Master Of Arts In Literature
(English)

by

Mesfin Endrias

May 31, 1993

ADDIS ABABA UNIVERSITY
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

SATIRICAL ELEMENTS IN THE POEMS
OF NINE POST REVOLUTION AMHARIC POETS

BY
MESFIN ENDRIAS

INSTITUTE OF LANGUAGE STUDIES

APPROVED BY

TESFAYE GESSASE

ADVISOR

Yimer Kifle
EXAMINER

EXAMINER

EXAMINER

[Signature]
[Signature]

Acknowledgements

I am highly indebted to my advisor Ato Tesfaye Gessesse for his valuable assistance and encouraging guidance. My acknowledgement is also extended to my friends for their vital criticism to realize this thesis.

C O N T E N T S

	<u>Page</u>
Abstract	
Introduction	1
Chapter I	6
Overall Features of Satire	6
Chapter II	10
Themes in the Poems of Nine	
Post-Revolution Poets	
(2.1) Overview of the satirical Poems of Nine Poets	10
(2.2) Thematic analysis of the Selected Poems	15
(2.2.1) Technological Abuses	15
(2.2.2) Pretence	22
(2.2.3) Corruption	44
Chapter III	
Tones in the Poems of Nine Poets of	
Post-Revolution Era	49
(3.1) Invective	49
(3.2) Irony	52
(3.3) Understatement	56
(3.4) Exaggeration (hyperbole)	57
(3.5) The Sardonic	59
Conclusion	62
Bibliography	64
Appendix	

Abstract

The purpose of this study is to investigate the use of satire by nine poets who published their works during the post-revolution era. Although some of the poems date back to the pre-revolution era, the purpose of the study is not to show their relevance to the period. In specific terms the research paper aims at showing with what features of satire the themes of the selected poems are concerned with as well as the type of tones they employ.

A general look at their contents vividly reveals to us that they focus on social problems, particularly on pretentiousness, abuses of technological discoveries and corruption. Most of the poets capitalize on the identity crisis and the pretentious behaviour of the youth, especially of the overseas educated. Some of the poets even go beyond the issues of their own country and attempt to touch on international issues.

Further scrutiny shows us the frequent utilization of irony. Moreover the tones that are employed in most of the satirical pieces are serious and only some of them humorous.

Introduction

If we look back at the critical literature (books and research materials) we do not find enough to satisfy our expectation. Foreign writers like Thomas Kane and Albert S. Gerard have only allotted meagre space to Amharic literature and merely remarked upon it as in passing.

Regarding Ethiopian writers, such men of letters as Alemayehu Moges, Tsegaye Gebre-Medhin and Debebe Seifu have published their research works on Amharic poetry in books, magazines and newspapers as well as presented papers on various seminars.

Beginning from early 1960s, fifty thesis were written until the end of 1992 as partial fulfilment for the first degrees. These works have made attempts to delve into Amharic poetry from different angles. There is no denying the fact that some of these research papers have contributed their share in analyzing Amharic written poetry by giving brief biographical notes of the poets as well as analyzing a limited number of selected poems. Twenty three thesis concentrate on the poetic works of individual poets while still others take poets of selected eras.

Nevertheless, none of these researches have made any attempt or effort to reveal the role satire plays in Amharic

poetry. Ali Mohammed's B.A thesis attempts to analyze the use of ironic tones of four pieces of two poets (Tsegaye's "Indaynegrih Andach Ewnet", "Goal" and Mengistu's "Yeanberbir Goshu Mot" and "Shumet"). However, it doesn't show that the poems either have satirical content or that their tones are utilized for satirical effect.

The other B.A thesis is that of Aynalem Abebe which asserts that Hailu Gebre Yohannis's "Berekete Mergem" (The Blessings of Damnation) and "Ere Yewond Yaleh" (The Vigilant Man!) focus on the chaotic economic situation of the time. It is quite obvious that this doesn't in the least show that the former poem discloses the abuses of science and technology or aptly analyze the latter piece which criticizes the identity problem of the younger generation. In addition to this, it does not attempt to analyze the satirical content and tones of the poems.

Assefa Aregahegn's M.A dissertation, in its chapter devoted to Amharic poetry attempts to show the thematic concern of "Basha Ashebir Bamerica" (Basha Ashebir in America) and "Merfe" (The Needle). The researcher, other than concluding that the former poem exposes the racist policy of U.S.A. and the feudal Amhara belief in racial superiority, doesn't go into the satiric nature of the poem and its being presented in a tone of dramatic irony. He also doesn't take the latter poem as a satiric piece.

Another M.A dissertation by Akalu Getahun has touched upon the fact that the two plays of Mengistu Lemma (Marriage of Unequals and Marriage by Abduction) are satirical in character. Akalu summarizes his analysis of the two plays by mentioning that the playwright utilizes satire to defend the oppressed people.

Since 1974, the Amharic daily, Addis Zemen, the English daily The Ethiopian Herald, and the Amharic weekly, Yezareyitu Ethiopia have carried various articles and commentaries regarding poetic works. But surprisingly enough, none of them have any direct reference to satirical use. So, it is possible to say that this thesis becomes the first to deal with the use of satire in the study of Amharic poetry.

Objectives and Selection of Poets of the Study

The purpose of this thesis is to analyze the themes and tones of the satirical poems of nine poets who published their anthologies in the post-revolution period. (1974-1992) The bottle-neck of censorship and the infringement of the right of expression were quite severe during the 17 years of the dictatorial military junta that took power in 1974. Those anthologies of poetry (such as Mengistu's Basha Ashebir Bamerica) that were banned during Emperor Haile-Selassie's regime were published at the outset of the Derg's era. This doesn't prove the Derg's liberal character but its desire to capitalize on the weaknesses of the previous regime.

Among 29 poets who published their poetic anthologies in the years between 1974 and 1992, the researcher selected nine poets who have dominantly and effectively utilized the tones of satire to fulfill their aims of attack.

Poets that are considered in this research are the following:

- (1) Aberra Lemma, Kul Weyis Tilashet, Assis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1967 (1975)*
 - (2) Dagnachew Worku, Imbuwa Belu Sewoch, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1967 (1975).
 - (3) Debebe Seifu, Yebrehan Fikir, Addis Ababa, Kuraz Publishing Agency, 1980 (1988).
 - (4) Hailu Gebre-Yohannis, Berekete Mergem, May, 1966 (1974)
 - (5) Kifle Abocher, And Ken, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1967 (1975)
 - (6) Mengistu Lemma, Basha Ashebir Bamerica, Chember Printing Press, 1967 (1975)
 - (7) Mesfin Wolde-Mariam, Ingurguro, Addis Ababa, Kokeb Printing Press, 1967 (1975).
 - (8) Tesfaye Gessesse, Metেকেzia, Addis Ababa, Artistic Printing Press, 1966 (1974)
-

* The years in brackets are according to the Ethiopian Calendar

(9) Tsegaye Gebre-Medhin, Isat Wey Abeba, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1966 (1974)

Method

The basic method used in this study is textual analysis. The available literature is also reviewed. To reinforce the textual analysis of the poems selected, the researcher studied the interviews of the poets. Though documented materials of interviews with all nine poets could not be secured, the researcher has examined Tsegaye's and Mengistu's interviews which reveal only general observations on their literary works and do not give concrete evidence as to their poems being satirical. Among the satirical pieces of each poet, two of them have been analyzed.

Organization

This thesis consists of three major chapters. The first chapter deals with the overall features of satire, the second centers on themes in the satiric pieces. The third chapter is concerned with the tones of the poems, The conclusion and bibliography come at the end. The Amharic versions of the selected poems are appended.

Chapter I

Overall Features of Satire

Many critics (such as Worcester, Pollard and others) have tried to give suitable definition of satire from their own point of views. Some even arrive at the conclusion that satire cannot be bounded in a fixed and everlasting definition. "Satire is such an amorophous genre that no two scholars define it in the same words. (Feinberg, p. 18).

Though satire is defined from different approaches it is desirable to mention at this juncture those features of it on which most of the critics are in accord.

The main feature of satire is its critical approach towards the hypocrisy, folly and vices of society. As one critic puts it, "The content of satire is criticism, and criticism may be uttered as direct rebuke or as impersonal logic." (Worcester, p. 16).

Satire undertakes its criticism by interlocking attack and humor. After selecting his object of criticism, i.e., his society, the satirist ridicules it. Humor in satire is a vital vehicle for attacking individual and societal weaknesses. Russell and Brown point out that in satire "First we are made to laugh and then we are made to think." (p. xxii)

Both satire and comedy use humor as a means to carry their messages to the reader. However, the purpose of humor in satire is completely different from that in comedy. Quoting David Worcester's statement concerning the role of laughter in comedy and satire, Feinberg says "The laughter of comedy is relatively purposeless. The laughter of satire is directed toward an end" (p. 4).

This indicates that the goal of laughter in comedy is mostly for the sake of creating a humorous atmosphere, however it sometimes exceeds this boundry. Satire laughter is always incorporated with attack and criticism. James Sutherland states, "confronted with the same human shortcomings as the writer of comedy (and with others more serious) he (the satirist) is driven to protest" (p. 4)

It is also noted that satire sometimes extends to the limit where no laughter is allowed. In this instance, the satirist seriously attacks his target without permitting laughter to his reader. He instils hatred or anger in him.

Concerning this point Arthur Pollard says,

His (the satirist's) aim is to move his readers to criticize and condemn and he will seek to do so by moving them to various emotions ranging from laughter through, ridicule, contempt and anger to hate. (p. 74).

It is also essential to note that satire is employed in the different genres, such as the novel, short story, poems, tales, fables, anecdotes, proverbs and so on. This is to stress that satire is a literary technique not a genre by itself.

The other important factor to be mentioned in connection with satire is its severe attack on pretence. Satire becomes active when a person and a society reflect behaviours and actions that do not belong to their nature.

Concerning this point Jump states;

A satirist who wishes to condemn a particular vice or folly can do it very effectively by putting a self-contradictory argument into the mouth of a would-be wise or virtuous character. (p. 59)

Satire deals with incongruities reflected in human relationships and personal behaviours. It identifies and exposes the irregularities and makes its targets objects of ridicule. It stings while it tickles.

Some critics categorizes satire into two types: formal (direct) and informal (indirect) satire. In formal satire "...The satiric voice speaks, usually in the first person either directly to the reader or the character in

the satire." (Abrams, p. 114) The informal (indirect) satire is described as a satire which is expressed through narrative and the characters or groups who are the "satiric butt" are ridiculed by what they themselves say or do. The latter kind of satire is dramatic which allows character to involve in the story whereas the former, the formal satire, is not.

To summarize, satire is a literary technique which is used to attack human and societal weaknesses. It can appear in different tones with or without laughter.

Chapter II

Themes In The Poems of Nine Post-Revolution Poets

(2.1) Overview of the Satirical Poems of the Nine Poets

The primary concern of this study is the analysis of the selected satirical poems. However, an overview of the whole satirical poems in the anthologies is given below. This general observation enables the reader to have a general idea of the satirical pieces of the poets and helps him comprehend the poems selected for analyses in the study.

Aberra Lemma has included four satirical pieces in his collection entitled Kul Weyis Tilashet (Kohl or Mascara). His poem "Keamlak Betach" (Below Providence) is a touchingly satirical piece which is highly critical of the brutal practice and savagery of the Derg. The other two pieces, entitled "Chigag" (Mist) and "Helina Sinkuwakwa" (Knocking the Conscience) concentrate on the glaring corruption of the then administration. "Tekeftuwal Hode" (Enraged I am) is a short piece that explicitly depicts the pretentious behavior in the society.

Dagnachew Worku's Imbuwa Belu Sewoch (Moo People Like a Cow), comprises three poems which have satirical content. The first one which goes under the title of "Wetatu Felasma" (The Young Philosopher) exposes the bad habits that the foreign educated youth had acquired and brought along with

him into the country. It satirically reveals that the self-claimed young "philosopher" is incapable of rendering any tangible service to his fellow countrymen.

"Irasae Lerasu" (Myself for Myself) is a short piece which is critical of the widespread hypocrisy and self-adoration. "Yewef Chachut Wetat" (The Wizedned Youngman) is yet another strongly satirical piece which emphatically exposes the pretending behaviour of the younger generation. The long piece, which lends its title to the anthology is a satirical piece which is critical of the negative repercussions of present-day science and technology.

Debebe Seifu's Yebrihan Fikir, (The Love of Light) incorporates four satiric poems that deal with different themes. "Yenifug Mitswat" (Alms of a Miser) was presumably composed, as its title aptly denotes, to depict the gap and by extension the incongruity that exists between persons in the lower income bracket and those that wallow in wealth and luxury in the upper stratum of the social fabric. The other piece entitled "Aye Yenaē Zimita Gagerte" (Oh my Silence - My Dumbness) satirically lays bare the true nature of the 1973-74 drought in Ethiopia. It is particularly critical of the intellectuals who deliberately overlooked the situation through their cover of pretence when they could do something worthwhile to avert the situation by exposing it to the international community.

The third poem of Debebe, "Dinkem Memhir" (A Mockup Teacher), attacks the pretentious behavior of a weak teacher whereas "Semayna Medir" (As Apart as the Sky and the Earth), the last piece, shows the incongruity that exists between a highly qualified scholar and his backward country.

Hailu Gebre-Yohannes's collection Berekete Mergem (The Blessings of Damnation) has two satirical pieces. The one that lends its title to the anthology is a very long poem. The poet, in a strongly satirical manner attacks technological discoveries and achievements for benefiting the selected few. "Aere Yewond Yaleh!" (In Search of a Gallant Man) is another relatively long piece which exemplarily takes the Marathon hero, Abebe Bikila and conversely criticizes the gutless generation of the time.

Kifle Abocher's anthology entitled And Ken (One Day) comprises three satirical pieces. "Tirsen Mikerulgu" (Advise my Teeth) is critical of the rampant insincerity and way of life prevalent in the society. The other pieces "Ante Malet" (And what art Thou) and "Isti Yihuna" (So Be it) like "Advise My Teeth" are also critical of hypocrisy and pretentiousness.

In his poetry collection entitled Basha Ashebir Bamerica, (Basha Ashebir in America), Mengistu Lemma has nine pieces of which four are strictly satirical. The Poem entitled "Shumet" (Appointment) exposes the then struggle for power while the piece that carries the title of the book expounds on racial discrimination. "Yeanberbir Goshu Mot" (The Death of Amberbir Goshu) is a piece that shows that inasmuch as there are persons

that sacrifice their lives for their country and their flag, there are also so-called patriots who murder other patriots in the name of loyalty to the emperor.

Mengistu's poem "Merfe" (The Needle) attempts to expose those people who unduly criticize foreign educated Ethiopians for failing to benefit their people. This piece also endeavours to convey the conflict between the new and the old generation.

There are four poetic pieces of satirical nature in Mesfin Wolde-Mariam's anthology entitled Ingurguro (Mourning Song). His piece "Sebhat Lechelema" (In Praise of Darkness) is particularly critical of the corruption prevalent in contemporary society. The other piece entitled "Yet Ale Wondu Lij" (In Search of the Manly Youth!) exposes those youngsters who are subjugated by detrimental foreign culture and habits. "Gira Gebagn" (Puzzled I am) is yet another piece which lays bare the vacillating behaviour of people. It equates such human nature with that of sinister reptiles and snakes. "Yegan Mebrat" (Light in a Barrel) and "Yemote Helina" (Dead Conscience) are also satirical pieces which deal with the extinguishing of the light of conscience in human beings.

Tesfaye Gessese Metekezia, (To Pass the Time) has five satirical poems. Of these pieces, the one entitled "Yetewelegen Abeboch" (We, The Withered Flowers) is particularly critical of those persons who are in practice

decapacitated but who survive through pretence. "Inena Nefsae" (Myself and My Soul) is a piece that expounds difference between the self and outward personality.

The piece entitled "Gizae"(Time) reveals the haphazard utilization of time in our country. "Yabo Yeletu Elet" (Saint Abo's day) ironically attempts to convey the brevity and futility of life. "Enena Lemagnuwa" (Myself and The Woman Beggar) exposes the selfish intent in those persons who pretend righteousness by giving small alms.

Tsagaye Gebre-Medhin's anthology, Isat Wey Abeba (Fire or Flower), has five satiric poems. The piece entitled "Minim Alel" (I am OK) is a satirical poem that manifests the suppressed grievance of the poet at the code of silence imposed upon him. It further depicts his opportunistic stand dictated by forces beyond his power to withstand.

"Igir Iniy" (Let's See Legs) and "Indaynegrih Andach Ewnet" (Not To Give Attention To Reality) are similar in attacking youth's unbounded pursuit for pleasure. "Isat Amed Wolede" (Fire Bigot Ash) is strongly critical of persons who are chatter-boxes but good-for-nothing when it come to deeds. The poet brands such persons as "Verbose intellectuals" and satirically applauds their actions as "manly" and "daring". "Goal" (Goal) is the other poem that criticizes football fans for their irrational and emotional behaviour which ends up in fist-fights and physical injuries. It denegrates the game in order to reveal the frivolity of the over enthusiastic fans

(2.2) Thematic Analysis of the Selected Poems

In this section we shall concentrate on the analysis of the themes of the selected satirical poems composed by nine poets. In these pieces, the poets generally satirize technological abuses, pretence and corruption. Let us consider them turn by turn.

(2.2.1.) Technological Abuses

There are two poets whose satirical poems are concerned with technological abuses. These poets are Hailu Gebre-Yohannis and Degnachew Worku.

Hailu in his "Berekete Mergem" (The Blessings of Damnation) presumably condemns the renowned scientists and inventors who are acclaimed for their great discoveries. At the very outset of the poem, the poet attempts to expound his belief concerning the origin of human beings. After expressing his admiration for the unique and gifted nature and intellect of human beings he condemns them for their wickedness.

The poem endeavours to rationalize that human beings nowadays are not in concensus with their inner selves as a result of which they do things contrary to their conscience. In the process, they lose their identities and lead themselves to their own demise.

He propounds the idea that intellectuals and inventors are responsible for the corruption of the ruling class and impoverishment of the population. Owing to this assertion he goes on to emphatically note that those inventors should be the first to be condemned for the technological abuses prevailing in the world.

In order to satirize the undesirable use to which the radio is put by others, the poet indirectly throws biting remarks on Marconi to express that his noble discovery is not well taken.

በዓዓር ለርዳታ ጥረህ ተጠጥረህ
ታገለህ ያገኘህ
ለሰሱን ገሰሱን ለተዋያሉ ፀረ
ለገተ ረገተ ተረብ ከሰፍረ
ፀደሰፍረ ለዓዛዎት ለሰፀ
ዎኛተና ተሰሩን ደለላን
ፍረቻን ለመሰበክ ለመላፀ
ረዲዩ ስተረገር ለፀሸተ
ዓፀዱ ለገላሠን ለሰሰህ

Oh poor Faraday*, if thy intention
 For inventing the automobile
 were for the luxury of the blotted rich,
 If it were thy desire that the wealthy
 Should crush the destitute to death,
 If thou have so wished that the rich
 Should water the asphalt with the blood
 Of helpless persons in the same boat as myself,
 If it were your idea that beautiful
 Girls should be seduced by those lads
 Owning cars; then I say unto thee
 That thy idiot body should sink deep down
 In the abyss of the deep.

(p. 17)

In the manner that he criticizes the previous scientist, the poet here also condemns Faraday by focusing on his discovery as his object of attack. What the poet is driving at is that Faraday's discovery is not properly made use of by others, particularly the rich. The poet satirizes the undesirable deeds of a certain section of society through words directed towards the noble invention. In other words, he attacks their vices and weaknesses indirectly by apparently condemning the significant contribution of an intelligent scientist.

As mentioned in the previous chapter, satire exposes incongruities to condemn undesirable behaviours. As it sometimes happens, the satirist is bent on glorifying and praising undesirable qualities while seemingly condemning the virtuous ones, as Hailu does, to provoke serious thoughts in the mind of the reader.

Commenting on the theme of "Berekete Mergem" Mesfin Habte-Mariam says,

* Apart from his electromagnetic discovery Faraday is also known for contributing towards the invention of the automobile.

Oh! Marconi! If thou hast
 Wasted thy effort and intellect
 To invent the wireless to
 Disseminate groundless gossip
 And baseless rumor, innocent as
 Thou may be, let thy soul be castigated.
 If thy idea for the invention of
 The wireless were to elicit fear
 In people, raise undue hope and
desire, distort the truth and expound
 falsehood, innocent as thou may be
 Let thy soul be sent to purgatory

(Gomeraw, p.17)

In so doing, Hailu expresses the incongruities evident in the society as well as the vices and follies of the ensuing generation after Marconi. On the surface, it would appear to the unsophisticated reader that Marconi is unfairly condemned for inventing this invaluable device. On second thought, however, one realizes that the noble invention is inappropriately utilized. This seemingly paradoxical incongruity appears in the fact that this noble intention of the scientists is abused for the evil purpose to which his discovery is put to.

The poet continues to curse other brilliant discoverers who have contributed significant inventions to civilization.

... በነነተ ለንቀልባ ታለፀ
 ለርብ-ብፈገግ ለጠሃል ብፈሪ
 ለሀብታም ብቻ ለጥበብተ ጥቅም
 በየጠንገት ላይ ደሀን ለየገጡ ሕይወተን ለጥውደም
 የባይተዋር ነፍስን
 ለስፋላት ለጥጫጫ ለንደኔ ባለፀ ደም
 ደገዎም ለጥፋላጊያ
 ለንግግራት ደግሞ
 ለንግግራት ከሀኔ የተገባርህ ገቡ ለጥቅም ለኃም
 ደገብህ ፋሬሃይ ከጠከህ ጋራ ጭቅ ያኖሩ ሰጠም...

/ገገጦ/ በግር እንደተለወጠ ስሶ አየባረጠ
የሚጥፍ ገላ ገን በሚገጠዘዘ
የግ ነገር በልብና የሰበብ የሚሳተ ነፀ::

/The poem/ is like food prepared
with honey which is sweetly swallowed at first.
But later on its sour truth
spreads into one's brain.

(Mesfin Habte-Mariam, p.3)

This way of presentation helps to reveal the incongruities in
a vivid way.

The reader wonders as he proceeds through the poem why
the poet resorts to the use of insulting words which do not
apply for brilliant scientists. In all certainty the insult-
ing remarks initially provokes laughter in the reader. But
soon after he smiles he indulges in serious thought to dig
into the inner meaning of the poem.

In the same way the poet condemns Alexander Graham Bell
(the discoverer of the telephone), the Wright Brothers whom
he calls the Wrong Brothers (the inventors of the aeroplane)
Edison (the discoverer of the incandescent lamp) and other
scientists. Like Marconi and Faraday, the condemnation of
these scientists is aimed at satirizing the weaknesses and
corruption of the society and does not actually underrate the
works of these giants.

The other poet who is concerned with technological
abuses is Dagnachew Worku. In his poem, "Embuwa Belu Sewoch"
(Moo people Like a Cow), he shows negative aspects of civili-
zation and technological discoveries. It reveals various

destructions that have resulted from wars in which lethal weapons were used. The poet calls forth Nagasaki and Hiroshima as an example. Hence, he says, modernism should not be allowed into our society.

ሥላሜ/
እምቢ እንሰለጥንም ፍጥረት ይፀፋው
ፀኑ አዝዞ
ፍርሃት አንገሩ
አፍን የሚያንጣጣ የሰላሳ ሰተር
አንሻም ጢርሶ
ጢርሶ እንዲገባ ከፀንዖቻ አገር ...

Civilization! be damned!
Let humanity know this -
We are against you
Oh!
You destroyed our Manhood,
Crowned fear over us
Reduced us to nothingness
Alas! to talkativeness
Destroying our pride.

(Dagnachew Worku, p.26)

The poet condemns technological advancement and accuses it of various crimes. It is civilization, he notes, that instils fear and terror into human hearts. It is also responsible for the disappearance of human courage and manhood, enthusiasm and zeal for improvement. So, the poet concludes that it were better for human beings if they changed into animals. He praises the innocence, sacrifice and kindness of animals while condemning the wickedness of civilized man.

The poet repeatedly suggests that human beings should abandon their technological gains and replace them by animal

ways of life. He takes the cow as a better animals than man and advices people to learn how to moo rather than to speak. This proposal is similar to Jonathan Swift's: "... that a Houyhnhnm (the horse) should be the presiding creature of a nation ..." (p. 239)

Dictatorship, religious abuses and even alcoholism are considered as the product of civilization. In order to destroy all these vices, the first measure that should be taken the poet argues, is to get rid of human civilization.

Though they do not analyze the satiric presentation of the poem, Debebe Seifu and Fekade Azeze comment on its theme as follows:

ለ ተሳታፊ ደገፍ ደገፍ ጻዕት ለመሰረተ
 መሰረተ ወገንን ለመጥቀስ ስለሆነ ጠፍቶ መሰረተ
 ስለሆነው ይባላል ማለፍ፡፡

Ato Dagnachew repeatedly reiterates that if knowledge is not utilized for the benefit of fellow countrymen, then education and civilization are worthless.

(p.2)

This satirical poem also reveals the incongruity that exists between the highest stage of technological development of human beings and their destructive potentialities. The poem weighs less in humor and is more serious in tone.

(2.2.2) Pretence

Most of the poets who are considered in this research criticize the widespread pretentiousness in their society. They attack pretence from different angles in their poems

which are analyzed below.

In his satirical poem entitled "Basha Ashebir Bamerica" Mengistu Lemma recounts the visit of Basha Ashebir to America and his different experiences during his tstay in that country. The participating character himself narrates his experience of that visit.

የዛረ ለሰር ዓመተ በገለጽ ሽዕተ
አዳሪክ ለሰገ ነረ ጠገገሰተ
የሸገገተን ገበጭ የሰሁ አደርሁኝና
ሸር ሸር በሰ ሰገድ አጭሩ ንጎና
አላፈ አገገጭን ጥጥን ነጭን
ባይ ስጦላከተፀ በሊተ የጸያዩ ለይን

I recall it was ten years back
That ny government sent me to America
Having stayed the day and spending
The night in Washington, I ventured
Into the street to have a look around
Having observed the blacks and whites
With my inquisitive Ethiopian eyes ...

(Mengistu Lemma, p.10)

Hereafter the rather tired and hungry basha Ashebir enters a bar in search of something to drink. While looking about for a seat, an unexpected and uncermonious incident unravels itself. As he puts it himself:

ንሩ ለላከና ገና ከፀገበር ሊርና በሰ
ተገደርደር ጠጣ የፀተሉ ገገ
አዳሪፀ ጭም ከጀለፀ ሊግገ
ለበጌሰ ሰከረሰ አገገ? ጭንድነፀ ጠሆኑ ነፀ?
በሰ ገባገን በጣ ገገባርሀን ሊባነፀ ...

As soon as I was about to sit,
The proprietor came rushing towards me,
He even dared to knock me down,
Surprised as I was, I said,
Is he crazy or drunk? What is the matter
With him?
If he is for trouble, I will floor him with my
club. (p.10)

The waiter intervenes and inquires Basha is in need of. Basha Ashebir replies that he desires to have something to drink. The waiter unabashedly lies: "There is nothing whatsoever to drink". Basha's request for water evokes great laughter among the people seated in the restaurant. Amazed, Basha leaves the hotel.

On exiting Basha sees biscuits and other pastries displayed for sale in the window of the same hotel. Again the owner rushes to Basha and shouts at him:

ዓለም ሁሉ ያውቃል መሀንን ታጋሽ
ተሰገብኩት አሁን አላገልግላችኋል ብረር ሸሽ
አገገህን በባህሪ ስላረጋረጋህ
ይህ ፈጠጤ አይገባህም አዘህ ስላረጋረጋህ
አሉኝ መገባተህ አገሪህ አሁን
መስኮት ፈተ ደገፍ ልተሰከሰከህ
ገበያ አላገኘኛል ደገፍኛል
አዘህ አገተን ስኞት ሳገጠኝ አይመጡኛል
በሩ በሩ አሉኝ አይገቡኝም አገሩ
ግድ አተገብር ይገረግሉ ገገሩ

'The whole world is aware of my patience,
But presently it is all exhausted. Hence,
Get the hell out of my way
Before I crush your chin and knock out
Your protruding eyes. It was imprudent
Of you to enter the restaurant in the first
Place and now
You dare stand in front of my glass window
To observe the delicacies. If
My customers behold you here,
They would not again come to the place.
So get the hell out of here,
I have work to do and business to make.

(p.11)

No sooner has he uttered these words than his flying fists leave Basha with broken teeth and crushed jaws. Basha in turn, is quick with his cane and gives the man a severe

beating after which both of them are taken to the police station.

In jail Basha tries in vain to prove his racial purity and innocence:

ግን ለሰዓት ለዚያ ዛሬን በየጥር
 በሽላላ ባቶራ ጭስ በረከር
 ደረተ ላይ ያለው ያገረ ባገገረ
 ያዎራሽ ተባላ ለገጃ ደዎኛ ለሰተረረ
 የዎደው ተወላጅ የጠራረተ ግዛ
 ስንጤ ስንቅላ ተባዎ ግዛ
 በገፍ ለገደሀዘ ባሰተ ስጦታ
 ለጎተን ግገገግ ስተ ግሰረዳተ

No one listens to me when
 I talk of my pure race and the grandeur
 Of my ancestors. No one heeds my
 Woes and woes. All they comment
 Is about the beauty of my country's flag
 On my chest without bestowing any respect
 on it.

Me, the Respected Moja*, the full -
 blooded Menze*

Is considered a pariah a slave
 And put in dail. Sad as it is
 I can't possibly convince
 Anybody about the injustice done to me.

(p.11)

After Basha explains about his origin to his black
 prisonmate, the latter assures Basha that there is no
 difference between Ethiopians and other black people since
 all of them come from African roots. He further explains
 to him that if Basha Ashebir enters a bar or a hotel which
 is permitted only for whites, he must under no circumstances
 expect to be served.

Lastly Basha Ashebir himself arrives at this conclusion:

* Groups in Amharia Nationality.

አሰባሰብ ሁሉም ለሰጠኝ
 ለሰጠኝ ለሰጠኝ ለሰጠኝ
 ለሰጠኝ ለሰጠኝ ለሰጠኝ ለሰጠኝ
 ለሰጠኝ ለሰጠኝ ለሰጠኝ ለሰጠኝ ...

This revelation is still fresh in
 My mind. I now fully comprehend
 That Amhara, Gimina, *Galla* and Shankila*...
 Are but different faces of the same coin**

(p.11)

The poet, using Basha Asheber as an example satirizes
 the prejudice of any one nationality discriminating other.
 Basha Ashebir, whose origin is from amhara nationality
 formerly used to look down upon the other nationalities in
 his country. But when he goes to America and encounters
 tragic and unjustified discrimination by whites he realizes
 that all human beings are after all the same.

By taking Basha Ashebir as an object of ridicule,
 Mengistu exposes the prejudice and wrong belief deeprooted
 in his society. Concerning the use of monologue in satire
 as in the case of Basha Ashebir, Feinberg says, "... the
 speaker unitentionally reveals his own defects, prejudices
 and motivations..." (p. 245)

In the last part of his narration, Basha relates that
 though there are differences among human beings in race and

* Different nationalities of Ethiopia.

** In the Amharic Version of Mengistu's poem the phrase
 "different faces of the same coin" is actually rendered
 in the amharic idiomatic expression "Silicha, Kelkelo,
 Kelkelo, Silicha" which means both "Silicha", and Amharic
 work for a goat or sheep skin sack as the Oromo word
 "Kelkello" denoting the same thing. In other words,
 this expression is equivalent to Shakespeare's "A Rose
 by another name smells as good"

colour, it is only natural that it be so. He associates his conclusion with the sameness of the skin sack in Amhara and Oromo cultures even if its name differes in both languages.

In addition to its Ethiopian context, this satirical poem also attacks worldwide discrimination in all its forms. When the reader comes towards the end of the poem and captures the intended serious message he no longer laughs at the actions and words of Basha Asheber, but starts to chew and digest them. The poem uses a great deal of humor to drive its meaning home.

In his piece "Tekeftuwal Hode" (Enranged I am), Aberra Lemma has also endeavoured to reveal the problem pertaining to pretence prevalent in the fabrics of his society. The lines in the poem utilize the rhetoric tone of criticizing all members of the society for maintaining silence when they are quite aware of what is going on around them. This code of silence is maintained because of the harsh imposition forced on the people. Let's have a look at an extract from the poem:

... አያውቅ ገንዘብ ሆኖ?
 ገለገውን ለገንዘብ ከሰጠኝ?
 በጥርጣሬ ለገንዘብ በድካም?
 ቀጭን ለሂደት በገንዘብ?
 ሁሉን ተቆጣጥሮ በገንዘብ?
 ሌላ ገንዘብ በገንዘብ ...

Don't I realize the blunders around me?

Don't I?

Can't I identify the wheat from the chaff?
 Wouldn't I rather laugh with my teeth than
 my gum? Wouldn't I?

I chose what I don't believe in,
 Compelled by ulterior forces beyond my power.

(p. 148)

In this manner, the poet vividly portrays how people pretentiously lead their lives while definitly cognizant of the corruption and misdemeanours going on around them.

Understandably, the poet satifically discloses the pretentious behaviours of the members of the society owing to the conventions beyond their control.

Tsegaye Gebre-Medhin's "Indaynegrih Andach Ewnet" (Not to Give Attention to the Reality) is concerned with the identity crisis of the youth on the eve of the 1974 Ethiopian revolution.

The speaker's tone in the poem exaggerates the young man's enthusiasm for dancing and having a good time in the satirical nature of the piece.

ደንስ ንባዘ / ደንስ ደገና
 ከረባተኩን አጭቀኛ
 ሃሳብኩን ለተቆኛ
 ቦተኩን፣ ሽጭተኩን ጣላኛ
 ርገጥ፣ ጤፍር ደንስ ደገና
 ያን የጭዘቶ ና ጻሀን የኮንተራባሎን ጭብረት
 ለተቆኛ ይደብላለት
 ቆንቆ ቆንቆ እንጻጽብ ሁሉን እንድተረባ
 ደንስ ከባታው ይነሳ
 ጤፍር / ...

Dance! young man
 Dance! you hero.
 Remove your tie
 Drop your thoughts
 take off your coat and shirt
 Stamp the floor
 Dance! you young man
 Dance! you hero
 Let the jazz music thunder
 Let it reverbrate

And diffuse into the whole world
 There is no need for you to worry or to think
 Or to contemplate
 Just Dance!

(Tsegaye Gebre-Medhin p.202)

To the causal reader, it would appear that the poet is approving the naivite of the young people in their excessive pleasure for dancing and making marry. In reality, however, he is telling that these trivial pursuits are no good for them and no benefit in real life. He indirectly attacks their presumed make-believe world:

...ረስከን አንገታቸውን
 ሆ/ በላ፣ አፍ፣ ሰላ፣ ያታታ
 ቆከርታ አቀረረታ
 አናቶ አቀረረታ
 የሊያ ስታ ስታታ
 ዘገባላ ያሰበ አንድሁ ይህገርሀል አንገቻ አፀነታ

Shout, make great noise
 In order not to think with your brain
 Brag!
 Boast with a higher voice
 Let your laughter of agony be heard.
 Shout till your mind goes dizzy
 shake your head
 Let it go "mad"! ...
 Otherwise, if you allow
 Your mind to think,
 It will tell you
 The truth about your self.
 It will tell you
 Your true worth

(p.203)

The poem outwardly advises the youngman to continue dancing. But in its inner meaning it actually tells him to stop and to think. As a satirist, Tsegaye indirectly attacks the showy and undesirable deeds of the yount man. In the deep meaning of the poem, he disapproves his escapist and pretentious actions.

Phrases such as "In order not to think with your brain", "It will tell you your true worth" etc... disprove the goading words like "Dance!", "Brag!", "Shout!" etc

Concerning such feature of satire a critic notes,

... folly and vice are...likely to be attacked by satirists only when folly poses as good sense and vice as goodness.

(Feinberg, Leonard p.29)

It is worthwhile to note here that the poet exposes the vulgarity and hypocrisy of the youth at the very time when Ethiopia is highly expectant of intensive work and commitment for its development from this sector of society. It is equally essential to realize that he makes the young man an object of ridicule by making the reader sneer at his foolishness.

The following poem of Tsegaye entitled "Igir Iniy" (Let's See Legs) is in more ways similar to "Indaynegrih Andach Ewnet". They are similar in that both endeavour to expose the unbridled love for pleasure observable in the youth of the time.

Both pieces were composed in 1970, a time when the youth of the country was extremely influenced by imported European fashions and cultural mores. The poet, as can be seen from the following extract, forcefully underlines this idea;

ለርቀን ግስተዋል ግለተ የኛን ሥልጣን ደለደደ
ለገር ግየት ነው ጠለዋል አስተ አንገህ ለገር አንሄ
የባተቸህ አይን ደንበር ከተረከከ ሎላ ሳያልፍ
አንተ ገን ይባራው ዘረፍ
ጠረፍ አይጠሰገህ አበላ
ጥሎ በዘመን አይላ
ዓይንህ ባተላልፍ አንላዋለለ
ኪ ጠላይ ይገንዘብ

While it is our duty to be
 Farsighted as early as possible
 You have made it
 Your job to see them legs, -them legs only!
 Your forebears' eyes didn't go
 Beyond the ankles.
 But you, the gallant womanizer of today
 Scrutinize beyond
 The horizon of the well-shaped leg.
 What gallantry can there be to surpass this?

(p.99)

It is obvious that the piece unequivocally condemns the
 lustful nature while seemingly condones it.

Dagnachew Worku's "Yewef Chachut Tiwliḍ" (The Wizen
 Youth) is also critical of the overseas educated youth who is
 enmeshed with undesirable foreign influences. It exposes the
 unfortunate situation of youngmen who fail to show up their
 natural selves but rather choose to make their way wearing
 masks.

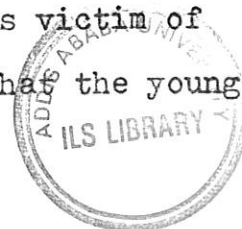
Witness the following strongly worded stanza:

ፈተ ለሃይሰባተር
 ለጥ ለጥ ምር
 ለጥተ ጥዘታዛ
 ለሰላ ፈዘዘ
 የሰላጣጣጣ ለረሰ
 የረረገገገ ጥገሰ ለገሰ
 ለሰጥ ጥጥ ጸላጥ
 ጥተ ለገ የሁተ . . .

His countenance is never serious
 His heart never loving
 His soul is ice-cold,
 His body frigid
 A 'Civilized' corpse;
 A white man's Vulture.
 They inform me that he is not dead
 When I behold he is.

(p.77)

The poet attacks the younger generation as victim of
 undesirable foreign culture and reiterates that the youngsters

should unmask themselves. In addition to branding the youth as gutless and morbid the poet contrasts this so-called educated youth with those youngsters of the past that tradition upheld as manly and vigilant.

In the same manner, Mesfin Wolde-Mariam's "Yet Ale Wondu Lij" (In Search of the Manly Youth) is a criticism directed towards those young people who have no clear-cut objectives in life other than being dictated to by the whims of their emotions. The poem goes thus:

የተለለ ወንጥ ልዩ ለውነት ከበረን ለበሰ ለቡን ለግላገጥ
 ገርግና ዋገን ገንባረ ላይ ያለው
 የተለለ ወንጥ ልዩ ፍገር ለግዴደፍረው?
 ከበረን ለግዥ ሲሰ ለባንቲ ያለሽጠው
 የተለለ ወንጥ ልዩ ግተቡን ያሰረው ገተሩ ነፍስ ያለው?
 የተለለ ወንጥ ልዩ ጥፋት የግዴደው
 ለግላገጥ ለሽረረኝ ለተቡኝ የሆነው

Where is the vigilant youth
 who, wearing his true pride,
 Stands up-right inflating his chest?
 Where is the gallant youth
 Whose self-pride and charisma
 Could be read from his visage?
 The youth who hasn't sold
 His pride for money to attain comfort?
 Where is the gallant youth?
 Who is true to his religion,
 The unflinching youth
 Who has courage and is spirited?
 Where is the manly youth
 Who, aware that death is inevitable;
 Doesn't oscilate but stands for the truth?
 Where is the vigilant youth
 Who abhors defeat and failure
 And revolts when provoked?

(p. 29)

The poem further strongly condemns the youth of the time- both boys and girls for selling their bodies and conscience

for money. In addition it severely criticizes hypocrisy in a satirical tone in line with pollard's statement: "He (the satirist) is then able to exploit more fully the differences between appearance and reality and especially to expose hypocrisy" (Pollard p.3)

Hailu Gebre-Yohannis also attacks the pretentious behaviour of youngmen in his poem entitled "Ere Yewond Yaleh". He exposes the unmanly behaviour and weakness of contemporary youth.

...በለጠረረ አይደለም ዝና የሚገኘው
በሌ የሉ አይደለም ያስገና እሚተርፈው
በሊቸሩ አይደለም ወግሲ የሚፈው
በሰብስተ አይደለም ሀገር የሚለግው
በኖከሩ አይደለም ጀገና የሚባለው

One's physic doesn't gain fame
Nor one's complexion win praise
Mockery doesn't mean wit.
No amount of preaching can develop a country
And no war-cry can brand one a warrior.

(p. 38)

The foregoing poem in its ensuing stanzas, takes the Marathon hero, Abebe Bikila as an exemplary man of that particular era and conversely exposes the weaknesses of the gutless generation of the time.

Tesfaye Gessesse's "Yetewelegen Abeboch" (We the Withered Flowers) uses the faded flowers as symbols of those people who simply live and act superficially having neither deep social roots nor concern for others. They are rootless, the poem implies, just like flowers nipped in the bud. The poem further notes that though these people pretend to be active,

influential and productive, they are not what they think they actually are. The poet, says,

... የጠጠላ ስብሰባ ነን
ለጠጠላ ስብሰባ ተጠቅሞ ስንገኝ
ፍራ ስንገኝ ፍራ ተጠቅሞ
ለገጠን ለስጦታ ለገጠን
በግሰር የተጠቀሱ የተጠቀሱ
የጠጠላ ስብሰባ ነን
ደግሞ የረገጥ
ጠጠላ የጠጠላ...

We are wilted flowers ...
Having no scent of our own,
Deprived of the power to bear fruit.
We are flowers
Plucked from the stalk,
Placed in a pot for mere viewing.
That is what we are, withered.
Flowers - bloodless, having no charm.

(Tesfaye Gessese, p.31)

As a satirist, Tesfaye attacks the hypocrisy that exists in the thoughts and actions of people who assume that they have a polished and perfect personality. To him these are simply dandies without importance to society inspite of the ivory tower image they have built for themselves.

The poet continues with his attack of such deceptive appearance whose offensive smell (like decaying flowers) lurks behind. He further implies that such people are rootless and devoid of any heritage although this is not apparent and is hidden (like the cut up flowers are hidden in a beautiful vase.) His conclusion: These people have to be rejected and thrown out like withened flowers.

Feinberg states regarding the object of attack as

follows: "... When he (the object of attack) tries to seem noble, he invites satiric treatment. By pretending to be something he is not, he becomes a hypocrite..." (Feinberg, p.30). Tesfaye in his poem that depicts people who pretend to be beautiful and lively when in actual fact they are ugly and decadent. The poem attacks its object so bitterly that the reader has no room for laughter.

"Enena Neftsae" (Myself and My Soul) is the other poem of Tesfaye Gessese which deals with a theme pertaining to a mental struggle with oneself in order to comprehend one's true nature. It is critical of concealing one's nature by means of a false mask. Let us have a look at part of the poem:

... የአጭላት ጥበቆች ሲጠሉት
የይስጦላ ጠርቶች ሲጠሉት
ነፍሱ ጥላች ተሂላለች
ክብርና ወገን
ያለ የሌሎችን ጥላ ተከታላላች
ሰጭን የግብደት አባዛ
ፈገገች ግባየት ወንጃርጃር ሁሉን
ሰባን ሲከብደው
ሰባን ሲጠጣላት
የጭቶች ጋጠሉ ጠቃሪን
በጭቶች ረጭቶ አርጦጥቶባች
ተታረቀች ...

When I take off my true costume
And attire my self with rugs of hypocrisy,
My soul leaves alone, naked.
Taking along with it my pride and my warmth,
My flattery and false smiles to please others
Leaves my heart dull and heavy
Only upon contrition
Does my soul return to me
And we are once more reconciled.

(p.33)

The poet thus opposes pretentious behaviour and self negation while at the same time expounds the need to remain

true to one's self. This piece is content-wise similar to his other poem entitled "We The Withered Flowers".

The other poet who discloses the pretentious behaviour widespread in his society is Kifle Abocher. Kifle's "Tirsen Mikerulgn" (Advice My Teeth) can be taken as a good piece for illustrating this. The poet in this poem accuses his teeth for their unwillingness to laugh eventhough there is no reason to do so. He argues that even if life is miserable and people are essentially had, his teeth should flash with occasional laughter to pretend that he is happy and life not so bad.

The poet asks people to give advice to his teeth in order to enable them to laugh and hide his sadness.

ተርሱን ጽኑረሽን
 ለገደ ፡ ተገጽ ለገደ ፡ ሌተ ፡ ጠናር ይለጠደላች
 ፡ ለሁ ፡ ብሉ ለገደበንባች ለገደህሪፀ ሆኔ
 ፡ ሆ ፡ ብሉ ለገደህደላች ገገረላች ሆኔ
 ደርቦ ተጠጠሽ ለገኜ
 ናረ ጽን ሆነና
 ጽን ተደለና
 ከዐረቶ የጠረረ -
 የከበደ ጤና
 ጽን ለፀጥተ ለፀርደ-ጽን ተሸከጠና
 ፡ ሆኔ ፡ የገለፀን ፡ ተርሱ ፡ ጽን ገለና
 ተሉ ፡ ብላጥ ፡ ድርገጽ ጠከሩት ለጠና ...

What the heck!
 You my teeth?
 What makes you so
 Unwilling to hide my sorrow?
 Conceal my grief,
 By shaving yourselves
 Alas!
 My teeth
 You don't shoulder
 My burden and discomfort
 Like my guts.

What? Are you still adamant?
Oh!
My friends
Advise my teeth to laugh,
Incessantly to laugh
And not to show my sorrow!
And Incessantly to laugh to conceal my real
feelings
So that I may pretend to live in happiness.

(Kifle Abocher, p.42)

The poet consistently insists on his teeth to wear masks of their own which can help him to hide the real discomfort and sorrow of his life. He requests his teeth to flash in laughter even if there is nothing that inspires happiness. But his teeth are not willing to do what the poet insists what they should do.

What the poet is getting at is to show how people living in his society are leading their lives without revealing their real inner self. They simply pretend to live, the poem says, comfortably while keeping their various miseries buried. Kifle using his poem attacks people's pretentious actions and their hypocritical behaviours through the double meaning of his poem.

"Ante Malet" (And What are Thou?) is the other poem of Kifle that depicts the seemingly close friends who convey fake love and relationship towards one another while concealing their true sentiments towards each other. An extract from the poem goes thus:

...ሰይህ ስታየኝ እንደቦርቶ
 ገና
 ስቅህ ስተሰቅ ስተሰቅ
 ስተርቅቅ ርቅህ ስተርቅ
 ስታያኝ እያህ ስታያኝ
 ስተወደኝ ወይህ ስተወደኝ
 'ወዳጁ' ለሰብሰብኝ
 እንተ እንገላለግኝ እኔም ስቶ
 እንደወደድክኝ ወድገህ
 እንገላለግኝ እያህ ...

I see you and you see me.
 We see each other like precious things
 You laugh but your laughter is fake;
 You appear close to me but you are so far away;
 You don't trust me but you pretend that you do;
 You don't love me but you make-believe that you do;
 You call me your 'bosson's friend' ...
 I also pretendingly respond like wise
 'Loving' you like-wise
 And 'trusting' you like-wise.

(p.69)

In this manner, the poet satirizes fake friendships that are camouflaged by pretence.

Debebe Seifu's poem, "Dinkem Memhir" (A "Mock-up" Teacher), centers around the mediocrity of a teacher. The reader speedily gets the gist of the poem which ridicules a teacher who in no way deserves that title.

ራሱን ሲሰላግ
 ሲያን ቀለል አጠፋ
 ግር ወተተ ሲያደርገው
 ከንፈሩን ሲሰጠው
 ሲያስተምረኝ ወጥተ ...

A self-adulating and self-aggrandizing teacher
 Comes to instruct me with
 Honey-sweet and self-kissing lips.

(p.13)

In this poem the poet consistently attacks the teacher's professional incompetence which is covered up by a seemingly all-knowing countenance. He mocks the phony actions of the teacher who endeavours to appear capable and knowledgeable.

To reveal the pretentious nature of the teacher and his unethical actions more vividly, the poem goes on to say;

በሽቶ አደረገኝ
 የተረባ ጋዘና ጭኑ ሰባተኝ
 ለጋ ጊዜ ላይ ጭኑ ተገደገኝ
 He really gets me vexed,
 When I realize that he
 Is pissing on my youthful years.
 I feel the agony of torment
 Deep inside me ...

(p. 13)

The hypocritical actions of the teacher become more vivid when the student expresses his dissatisfaction with harsh and insulting words.

In its concluding lines:

እንዳይሰማው ፈርቶ
 ለሰ ለንሽሽሽሽ.
 ለሰ ተገረገኝ ሰላ
 ሰንተ ነገር ለሰ/
 In its desire not to feel the agony,
 My heart softly murmurs:
 Had he instead asked me to teach him.
 I would have had a lot to instruct him.

(p.13)

In order to drive his meaning home more forcefully, the poet pulls down the teacher to the student's level and pushes

up the latter to the position of the teacher. This hypocrisy of the teacher, is intended for the reader to realize as a vice which is not desirable in any profession.

The other short satirical poem of Debebe Seifu discloses the incongruity that exists between an Ethiopian scholar and the backwardness of his country. The title of this poem is "Semayna Medir" (As Apart as The Sky and The Earth). To begin with, the poem describes the deep and profound knowledge of the intellectual while at the same time revealing his inability to translate it into practice for his country's good. In other words, while the scholar's knowledge may be invaluable, it avails nothing unless it is brought to fruition.

ቀዳ ጠለ፣
 ያገተ ገደደ ደባዘዘ
 አገደበኔ ቀን ጥዘጥዘ
 ገሬገ ፍቅሬገ ለግዳተ
 ስርሃን አገደገ ግጥተ
 I wake up only to find
 My poor abode poorly lit
 And confoundingly cold as a winter's day.
 No light with which to see even its
 Frugal love.

(p.19)

It is not difficult to see that the poet here takes his poor abode to symbollically represent his country. The total darkness and freezing cold are an allusion to his country's backwardness and underdevelopment.

The title of the poem-"As Apart As The Sky And Earth" - expresses the wide gap that exists between the expertise of

the intellectual and the backwardness of his people.

(2.2.3) Corruption

In addition to exposing the follies, pretentious and hypocritical behaviours of people in his society, the satirist is also active in unravelling the corruption that may exist in his government. To do this, he contrasts the various strata of the social fabrics.

Among the nine poets who are studied in this research, three of them expose the corruption widespread in their society. Mengistu Lemma in his short poem entitled "Shumet" (Appointment) discloses the obsequiousness needed for promotion in the then existing order.

The piece symbolically uses "Snuff" to expose the same mode of action employed by all and sundry to obtain posts. The format of the poem uses short and fast-moving lines with a lot of innuendoes.

ካለጠጠጠጠ
 ወይ ካለጠጠጠጠ
 ወይ ካለሰረተ
 ወይ ካለሰረተ
 ወይ ካለሰሰተ
 ወይ ካለሰሰተ
 ግ ለግ ያቀጥላል ከዚያ በሰረተ
 Unless one applauds
 (When others are applauding)
 Or sells others for money
 (Like everybody else)
 Or sniff the snuff
 (When other are sniffing)

Or let others sniff
 (One's own snuff)
 Or unless one traps others
 (Just like everybody else)
 Who gives what to who?
 (Or who gets what from whom?)

(Mengistu Lemma, p.5)

The lines of the poem underline the wily game played by individuals in order to procure wealth and acquire authority. The piece vividly depicts how much boot-licking is necessary to improve one's livelihood. The poem uses forceful satiric punches to drive its meaning home.

The other poem that deals with the corruption of the last administration is entitled "Ke-amlak Betach" (Below Providence). This poem, at the very outset, seems to praise the military administration having full legal rights for their actions. But actually what the poet does is to disapprove their wrong and sinister deeds.

ቅጥፍ /
 ባለጠፍ ጠፍተ ላይኛው ...
 አይኛው ስረተ
 ስንላቸው ባለጠፍ ...

Laws and Laws and laws!
 They, themselves are laws
 With unbounded rights....
 Possessing iron hands
 And wedges for arms ...

(Aberra Lemma, p.90)

Describing them as the power body next to God, the poet reveals their totalitarian and corrupted stance. Their strong physical appearance symbolizes their roughness, rigidity and

wildness. The poem concludes that the measures taken by the military administrators against the opposition groups are tantamount to the incarnate ways of the devil.

Aberra in this poem exposes the tyrannical regime's cruel deeds designed to serve its own interests using force. It also shows the pretence of members of the Derg to appear loyal, **strong and impregnable in the interest and for the good of the people** while practising the reverse. It could pass censorship only by its skillful use of satire. On the face of it seems to praise the Derg. But in actual fact it vilifies and condemns its actions.

Similarly Mesfin Wolde-Mariam's "Sebhat Lechelema" (In Praise of Darkness) has a satirical content which on the surface praises the merits of darkness and condemns the uses of light. In its first stanza, the poem lists various merits of darkness and points out its advantages over light.

The poem continues to say that it is better to replace the day by night so as to hide different social weaknesses that are exposed in the day time. He expounds his idea in the following manner:

በፀረን ጠለግ አድነን ከብርሀን
ዎስጢር አንጻጠብ ገበና አንጻገረን
ብርሃን ይጠለጽ ጠለግፀጽ ይደግግ/
ፀጠይቅ ነሰበር፣ ዎስቦቅ ይፀደቅ
ጠረቀቅ ተጥፋ ከከቦቸ ይርገፋ
ጠለግፀን ለብሰፀ ጦረተ ይነጠፋ...

Darkness
 Our saviour
 Our redeemer
 Protect us from light
 We are against it
 We are fond of you, darkness
 Let the sun fall down
 And so the moon and the twinkling stars.
 Come, Darkness and protect us
 And conceal our wickedness

(Mesfin Wolde-Mariam p.37)

The poem gives more credit for the role of darkness than of light implying the underground corruption, vulgarity and vice of the society. It seems to praise the function of darkness as a blanket concealing human weaknesses but on the contrary exposing its hypocrisy and vileness.

In the ensuing stanzas, the poem continues to praise darkness for its role as shelter for injustice, grief, ignorance, illiteracy, murder and poverty which are so rampant and widespread in his country, Ethiopia. He satirizes the ever-worsening and corrupt features of his society which shuns light and embraces darkness.

Chapter III

Tones In The Poems of Nine Poets of
Post-Revolution Era

This chapter attempts to deal with tones that are used in the selected poems of the nine poets. Satire, as elaborated in the first chapter, utilizes different tones to forward its protest to readers. And what is more, the satirist can compose his literary work either in verse or in prose.

Beginning from the invective which is assumed by critics as the earliest tone of satire, the satirist continues to put into use sarcasm, irony, exaggeration, understatement, the sardonic and other tones in his creative endeavours. Taking the aforementioned tones of satire, let us consider how the selected poems utilize them.

(3.1) Invective

More than other tones invective throws strong and bitter stings to attack its object.

Of invective a critic has this to say:

The anger that the sardonic manages to keep under control bursts forth in invective. This extreme of the satiric Spectrum makes a direct and unremitting attack on its object. (Pollard, pp. 70-71)

One of the poets who uses invective to attack his object is Hailu Gebre-Yohannis. Hailu deliberately uses this tone

in his poem, "Berekete Mergem", to reveal the evil that may emanate from technology. He directs plenty of insulting remarks against the renowned scientists.

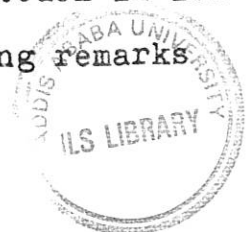
In its angry attack on Marconi, Hailu says,

If thy idea for the invention of
The wireless was to elicit fear
In people, raise undue hope and
Desire, distort the truth and expound
Falsehood, innocent as thou art
Let thou be sent to purgatory

(p. 17)

Hailu uses the terms "innocent" and "purgatory" which appear contradictory. But contradictory they are not. Marconi is innocent for inventing the wireless to serve society, but he is condemned just the same because society abuses it. The poet in the same way condemns other scientists with a serious invective tone in the way that instills hatred in the reader. The poet gives more strength to the invective tone when he specifically mentions the names of the scientists who are condemned in the piece.

Similarly, the satirical poem of Tesfaye Gessesse entitled "Yetewelegen Abeboch" (We the Withered Flowers) is composed in a serious tone so as to attack its object bitterly. No wonder that those people with deceitful behaviour are symbolized in the poem by rootless and faded flowers. The poem's satirical content which centers on hypocrisy is carried out in an invective tone with venomous touch in its wording directed at the victims. These insulting remarks

vividly indicate the ultimate futility of hypocrites.

Phrases like "Deprived of the power to bear fruits", "bloodless, having no charm," and others which condemn those people as having offensive smell, utilize the invective tone. These lines show the contempt of the poet for these kind of people. Every line of the piece helps to develop the author's condemnation of the sham personalities of the people concerned. As pointed out by Worcester, "...satiric invective uses direct, intense sincerity of expression." (p. 19)

One can vividly observe that words employed in Hailu's and Tesfaye's poems have the qualities of directness, intensiveness and sincerity. They are straightforward in their attack on that particular object. Since Hailu's and Tesfaye's poems use invective they do not cause laughter in the reader. In other words, as stated by critics such as Feinberg, "There is usually no humor in the invective" (p. 111)

Dagnachew Worku's "Yewef Chachut Wetat" is also composed in a strong invective tone. It discloses the victimization of youth by undesirable foreign cultures and traditions using strong bitter words:

... His soul ice-cold
His body frigid
A 'civilized' corpse
A whiteman's vulture...

(p. 74)

(3.2) Irony

As most critics note ironic tone is usually employed for satiric attack. For Muecke, "Irony may be a weapon in a satirical attack or a smokescreen concealing a retreat or a device for turning the world or oneself inside out" (p. 13)

The satirical poem of Tsegaye Gebre-Medhin, "Indaynegrih Andach Ewnet" is, one can safely argue, composed in tones of irony and understatement. The poet's use of irony lies in his warning aimed at the youngman not to think about his real life. If the youngman stops his unbridled pleasure, the poem goes on to say, his mind may commence to reason, and this, the poet ironically says, is dangerous for him.

Otherwise, if you allow
Your mind to think
It will tell you
The truth about your life.
It will tell you
Your true worth.

(p. 203)

Naturally, during his youthful days, any youngman is expected to be active and strive to cultivate a habit for hardwork and diligence. Contrary to this well taken expectation, the poet advices the youngman not to beconscious of his real goal in life but to consistently engage in limitless joy, This use of irony as a satiric attack is noted by Jump's statement which reads: "Ironic situation... can be invented or presented by satirists whose object is to expose hypocrisy..." (p. 66)

Tsegaye's "Igir Eniy" which unravels the limitless love for pleasure observable in the youth of the time, has also an ironic tone. The poet seems to advise the young man to continue his unbridled desire for merriment while ironically exposes his sinister deeds.

Just like what Tsegaye does in his poem, Debebe Seifu's "Dinkem Membir" also attacks a teacher who considers himself a capable and competent person while actually he is nothing but a failure. The poet discloses the hypocritical behaviour of the teacher in an ironical tone. This is manifested when the student in the poem angerly states.

In its desire not to feel the agony
My heart softly murmurs:
'Had he instead asked me to teach him.
I would have had a lot to instruct him.

(p. 13)

The last two concluding lines of the foregoing stanza, are ironical because they reverse the status of the teacher and the student.

Mengistu Lemma's "Basha Ashebir Bamerica" uses dramatic irony. It is clear from the outset that Basha Ashebir, is himself a black man from Africa. But that he should act as a racially pure Amhara in a country dominated by whites who discriminate and segregate blacks is very ironic.

This lack of awareness on the part of Basha Ashebir gives the poem dramatic tone.

...Dramatic irony, in which the victim is serenely unaware that the real state of affairs is quite different from what he assumes it is..

(Jump, p. 66)

The poet using Basha's lack of understanding about the state of affairs in the America of those days depicts the discrepancy that existed between the white and black races all over the world.

No doubt, its clear presentation makes the poem possible for the reader to comprehend its ironical tone. The humorous words of Basha also add more sparkle to the piece.

Mesfin Wolde-Mariam's "Sebhat Lechelema" also uses an ironical tone and depicts the corrupt and everworsening life of the society. The poem praises darkness as a more valuable phenomenon than light. As noted by a critic:

Irony uses such mechanism as sham
Praise implying the opposite of
What one is saying or something
quite different from what one is
saying...

(Feinberg, Leonar, p. 179)

In the same way Mesfin's satirical poem appreciates the role of darkness in giving coverage to different social abuses such as exploitation, vulgarity, illitracy, murder, poverty ..etc. The poem repeatedly wishes for the disappearance of light, the extinction of the sun and the stars while on the other hand demands the eternity of darkness. He terms darkness as

"Saviour" and "Redeemer" while condemning light as the Arch enemy.

Kifle Abocher's "Tirsen Mikerulign" and "Ante Malet" have also an ironic tone which satirizes the hypocritical behaviour of society. In the first poem, the poet insists on his teeth to laugh though there is nothing that inspires them to do so:

...My friends

Advise my teeth to laugh

Incessantly tell them

Not to show my sorrow

But rather to conceal my real feelings

So that I can pretend to live in

happiness

(p. 42)

In the same manner, Kifle's second poem "Ante Malet" exposes the false love that exists between friends. Though the poet seems to appreciate the pretence, he ironically regrets the disappearance of mutual love and sincerity among people. The following stanza illustrates the above assertion:

You call me Your 'bosson, friend'

I also respond like wise

'Loving' you like wise

And 'trusting' you likewise

(p. 69)

(3.3) Understatement

Satire employs understatement in such a way that it under-rates the object of attack below its natural and social status. The tone of understatement treats its object as useless, silly or below the accepted standard. Concerning this point pollard

has this to say, "...understatement, the appearance of representing something as much less serious than it really is." (p. 68)

Of the poets whose satiric poems have been investigated in this study, Dagnachew Worku is the one who strongly uses understatement. In his "Embuwa Belu Sewoch" he satirizes the negative aspects of human civilization. The poet using this tone condemns the destructive repercussions of technology. He apparently seems to consider man as being way down below animals that are described in the poem as innocent and valuable.

He further goes on to imply civilization as a dangerous phenomenon which should be gotten rid of since it is the principal cause for the existence of various abuses. Most of the deflating words in the poem are used to convey to the reader the alarming destruction of civilization. By taking the cow as a better creature than man, the poet strongly understates the nature and technological advance of human beings.

(3.4) Exaggeration (Hyperbole)

In his aim to criticize folly, hypocrisy and corruption, the satirist elevates its object of attack beyond its normal level so as to ridicule it. "Exaggeration is a form of attack and an indispensable procedure for a satirist" (Feinberg, p. 91)

Aberra Lemma's "Ke-Amlak Betach" and Debebe Seifu's "Semayna Medir" are composed in the tone of exaggeration.

Aberra's piece discloses the roughness of the then military administrators, the Derg members. The exaggerated tone of the poem starts right at its title that describes the Derg as the next powerful body below God. The poet elevates the military administrators to a higher level though they are naturally created in the same way as other people.

On the surface, the poem appears to portray the military administrators as saviours like the Almighty God. However, by using exaggeration, he explicitly reveals the rigid and totalitarian character of the Derg.

Debebe Seifu's "Semayna Medir" employs exaggeration to depict the incongruity that exists between an Ethiopian scholar and his backward country. The poet exaggerates the gap to be as big as the gap between the sky and the earth. The poet has a dual aim in this use of exaggeration: the first to show the height of knowledge and the second to expose the failure to put it into practice for the benefit of his backward country.

In his effort to lay bare the unmanly behaviour of the youth of the time, Hailu Gebre-Yohannis's "Ere Yewond Yaleh" also employs the tone of exaggeration. He takes the young-man's deeds as utterly useless and magnifies his weaknesses to huge proportions.

(3.5) The Sardonic

Arthur pollard differentiates the sardonic tone from the invective in this way. The latter overtly forwards its anger to attack its object whereas the former keeps its anger under control.

Elaborating on this feature of the sardonic tone pollard notes, "...the sardonic is on the edge of weeping because it is on the edge of uncontrollable anger." (p. 70) Among the poets who use the sardonic tone we can mention Mesfin Wolde Mariam's "Yet Ale Wondu Lij", Mengistu Lemma's "Shumet" and Aberra Lemma's "Tekeftuwal Hode".

Mesfin's "Yet Ale Wondu Lij" incessantly inquires for the vigilant young man who has definite aim in life. The serious lines of the poem are mixed with suppressed anger against the object of attack.

Where is the vigilant youth?
Who, wearing his true pride
Stands up-right swelling his chest?
Where is the gallant youth?
Whose self-pride and Charisma
Could be read from his face?

(p. 29)

The poem repeatedly inquires for the whereabouts of the strong and non-hypocritical youngman. The reader is be aware of its sardonic tone which is manifested in the underlying anger. It is also clear that the poet is addressing himself to the young man's identify crisis.

Mengistu Lemma's "Shumet" has also a sardonic tone which discloses the corruption of officials. Though its short lines may provoke a smile in the reader, the angry tone of the piece is undeniable.

Note also the infilled meanings within brackets:

Unless one applauds
 (When others are applauding)
Or sells others for money
 (Like everybody else)
Or sniff the snuff
 (when others are sniffing)
Or let other sniff
 (one's own snuff)
Or unless one traps others
 (Just like everybody else)
Who gives what to who?
 (Cr who gets what from whom?)

(p.5)

Even though Mengistu Lemma doesn't attack his object with invective by open and biting remarks, he exposes his anger by controlled expression which is sardonic in tone.

Aberra Lemma also employes the sardonic tone in his piece "Tekeftuwal Hode". The piece is presented in question form:

Don't I realize the blunders around me?
 Don't I?
Can't I identify the wheat from the chaff?
 Can't I?
Wouldn't I rather laugh with my teeth
 than my gum?
 Wouldn't I?...

(p. 148)

The sardonic tone of the poem is manifested in the strong anger of the person complaining. As can be seen the person doesn't use bitter words to express his feelings, instead, he controls his language and all the same gets across his meaning to the reader.

Conclusion

Though different satirists have their own motives to delve into criticism most of them have similar objectives in their endeavour to attack follies, vices and pretence. Their real goal, as most critics concede, is to promote the good of the public. They incessantly endeavour to unravel what is undesirable and destructive in society. However, the means they utilize to lay bare the weaknesses of their societies depend upon their peculiar center of interest and use of tones.

The poetic tones of the nine poets considered in this research manifest their strong opposition to pretence, social abuses, hypocrisy, lack of sympathy and loss of identity which are rampant in their society. Their motive, without doubt, is to promote the positive values and to curtail the negative ones.

They all share a serious concern in the social problems existant in the fabrics of their societies and the different strata of the population. Most of them are concerned with exposing and condemning the ~~hypocrisy~~ and care - a - dash attitude of the young. Among the five tones that are employed in the satiric poems, irony is the most used.

It is only Mengistu's poem that uses a participating character, Basha Ashebir, who is also a target of ridicule. This categorizes the poem considered in this research fall under the category of the formal or direct satire because they have no intermediary characters (satiric victims) and their addresses are directed straight to their object of attack.

Bibliography

I. Primary Sources

1. Aberra Lemma, Kul Weyis Tilashet, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1967 (1975)
2. Dagnachew Worku, Imbuwa Belu Sewoch, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1967 (1975)
3. Debebe Seifu, Yebrhan Fikir, Addis Ababa, Kuraz Publishing Agency, 1980 (1988)
4. Gomeraw, Berekete Mergem, Addis Ababa, 1966 (1974)
5. Kifle Abocher, Am Ken, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1982, (1990)
6. Mengistu Lemma, Basha Ashebir Bamerica, Addis Ababa, Chamber Printing Press, 1967 (1975)
7. Mesfin Wolde-Mariam, Ingurguro, Addis Ababa, Kokeb Printing Press, 1967 (1975)
8. Tesfaye Gessesse, Metেকেzia, Addis Ababa, Artistic Printing Press, 1967 (1975)
9. Tsegaye Gebre-Medhin, Isat Wey Abeba, Addis Ababa, Berhane Selam Printing Press, 1966 (1974)

II. Secondary Sources

1. Abrams, M.H, A Glossary of Literary Terms, (4thed), New York, Holt, Reinhart and Winston, 1981.
2. Akalu Getaneh, Comedy and Social Purpose: Two plays of Mengistu Lemma, Addis Ababa University, May, 1981.
3. Alemayehu Moges, A text book of Amharic Poetry, Addis Ababa, Berhanena Selam Printing Press, 1954 (1962)
4. Ali Mohammed, Tone in Tsegaye Gebre-Medhin's and Mengistu Lemma's poems; Addis Ababa, University, June 1981. (1990)
5. Assefa Aregahegne, The Origin and development of Amharic Literature, Addis Ababa University, May 1891
6. Aynalem Abebe, Criticism of Gomeraw's Poems with reference to "Berekete Mergem" and "Ere Yewond Yaleh", Addis Ababa University, 1972 (1980)
7. Debebe Seifu, "Amharic Poetry in post-revolution", Addis Zemen, August 21; 1974 (1982)

8. Feinberg, Leonard, Introduction to Satire, (1st ed),
Ames, The Iowa State university Press,
1967
9. Fekade Azeze and Debebe Seifu, "Embuwa Belu Sewoch",
Addis Zemen, Dec, 27, 1967 (1975)
10. Gerar, Alber S, Four African Literatures: Xhosa, Sotho,
Zulu, Amharic University of California
Press, 1971.
11. Jump, Hohn D. Irony, The critical Idiom, Great Britain,
Methuen & Co. Ltd, 1970.
12. Kane, Thomas, Ethiopian Literature in Amharic,
Wiesbaden, Otto Harrass souitz, 1975.
13. Mesfin Habte-Mariam, "Berekete Mergem", AddisZemen,
Dec. 5, 1967 (1975)
14. Muecke, D.C, The Compass of Irony, London, Methuen &
Co. Ltd, 1969.
15. Pollard, Arthur, Satire, The critical Idiom, London,
Methuen & Co. Ltd, 1970
16. Russel, Hohn and Brown, Ashley (eds), Satire, a
critical Anthology, Cleveland, World pub.
Co., 1967.
17. Sutherland, James, English Satire, Cambridge University
Press, 1958.

18. Swift, Jonathan, Gulliver's Travels, London,
Bassil Blackwell, 1965.
19. Tsegaye Gebre-Medhin, Isat Wey Abeba, Addis Ababa,
Berhanena Selam Printing Press,
1966 (1974)
20. Worcester, David, The Art of Satire, New York, W.W.
Norton & Company inc, 1969.

A P P E N D I X

አበረ ለግ

ከአምላክ - በታች

ሕጎች

በለሙሉ መገት ናቸውና
ይጠወታሉ /

ጥሩ ግና
የሚጠሙት /

በለሰለሰ ሰንደል ጠጣ
አጃቸው ብረት /

ከገጃቸው ከሰጣ
አይዘጋ አገሩ /

ከያዘጣ
የሰይጣን ጁር አይሰጣ / ...

ተከፍቷል ሆኖ

ጁልነት አይደል አገሩ
አያውቀው በያውቀው ሆኖ-?
ገለበጠውን ቢሸ ስንዴ ?
በጥርሱ ልሰቀ በድዴ ?
ቀረ ልሂድ በላዴ ?
ሁሉን ትቺ በጠዴ
ሌላ ብሽ በገዴ
ዎን ፈላጊ ትላው ዘመዴ
መለስ አርገልኝ / ተከፍቷል ሆኖ :-

አጋቢ በሉ ሰዎች

አገሩት ነው ነገሩ
ከልሆነ አጋቢ በሉ ፣
ሰው አገሩት አያውቅም
የረባችንን
ሠልጥኑ ፣ ሠልጥኑ ተግሩ ተግሩ ፣
አያለ ለት ተቀን የሚያቀክበን
አገሩት አልገባውም አገሩን ተገንቶ
አቶሊክ ሰተላይት
ለመኖር ሠር ተገን
አልሰጣም ይህ
ያረር ተግሮች
ርኩት ተኩሰው ዝናቸው ሲናች
አላነበበውም በየገዛጠው
ከሚቲ አገሩ ሰይቀር
ተቋቋሙ ላቸው
በሰረው ለመሥራት
አቅድ ለግዛቱ
ታውቆ አገራዊ ሰራተኛ
ገንዘብ ወደዚያው
ከየግዕዝ ስገር ፍ መኖሩ

ላኛቸው ወርቀ /

አንዲት ነው ነገሩ የሚመረጠረው
የኛ ሥልጣን

ፍጥረት የሚያደግው

አንዲት ነው ነገሩ

ተጠሪን ተጠሪን አውቀት አገኘተን
ሠልጥንን ሠልጥንን

አቶሚክ ሠርተን

አንደኛ ጋሰኪ አንደኛ ሮቭግ

አገር ከሰጠተረን

ለይሰጠለን ነውይ አኛን ሠልጠን

አንገዲያሰ አንደዚህ

አሰከዚህ ከሆነ የሰው ዓለጣው

አምቢ አንሰለጥንም

ፍጥረት ይውቀው

የርጠና ሰጪ ሰጪ አንዳንድ ሰጠው

ይህን ሥልጣን

አኛን ሲጠጡ

መልኩ ተለውጦ ሰለአገኘነው

ሰው አንደሚለው

ወረን አቀዝቀዘ

ፍርሀትን አንገሰ

አኛን የሚያንጠጠ የልሰሰሰ በኑር

አንገሽም ጠርሰ

ጠርሰ አንዲገባ ከሠንደኛ አገር

አረቡም ይውቀው

ሥልጣንም ይውቀው

መንገድ ሰይመታው

የጠፍ ቀንጣት ያህል

አንደሚገኝ ፍጠረው

ደገሞሰ መጀመሪያ

አ አንዲት ቢንቀን

አንዲት አንዲት አንዲት

አንዲት ይደፍረናል

ዓይኖችን አያዩ ምትኛል ፍጠናል

ያባ ቢላዋ ልጅ ደርሽ አሰኪ ይመጣ

በኛን የፈጥጠው በኛሰየው ጣጣ

ይህ ከላ ሰበሪ ፣

በሰው አንገሱ ጠልቆ

አንዲያው ለጦናልባት

ቀረጠኛ ፣ ሰያፍት

አመልጦ አንደሆን

የቀንጣ ከርከቃ

አሚያደግበት

ወሀኒ ቤት መጣል ነው

አጅ አገሩን አሥረን

ዋጋ አዩቀነሰ አንዳያከሰረን

አኛጥሩው በጭረሽ

ከሥር መሠረተ

ጣን ተቀጥቶ ያውቃል

አውቀት በጣጥሩ ተ

አናጥቃው ጠንከረን
 ከሥር ሲረገጥ
 ቀልድ የዘና ተረት እያዘወተርን
 የያዎ ገር ገር ብለን
 አገረሰ ሁሉን
 ዲንገት ከሰው አገብልጥ
 ዘሉ እንዲያንቀን
 አውቀኛ ማገኘት
 ለአዲገት መጠጠር
 ይቀጠር ከሰጠክት
 ከባለሽ ነገር
 ጥሩ ሰው ይወሰን
 በጣይጥር በጣይገር
 ወጥነቱ ታውቆ
 ሰው እንዲያሰጠንቅ
 ሥራውን በሰቡ ፣ ውያውን በሰቡ
 ጠቀኛ በጣኖር
 በዚህ ዓይነት መንገድ እንታገለጠው
 ገርጫ የገሰኝን
 ቀደም ከሰጠለው
 እንተማመናለሁ ሥልጣኔ ሲጠፋ
 ሰውን አብር መጥፋት
 ገዳጅ ቢገጥመው
 ቀደም ብለን አኛ
 እንሰባ በመሆን እንደጠንገታው
 እንሁን እንሰባ ደመ-ነፍስ ያለን
 ለሰው ቢቀር እንደ
 የተገኘ ከመነሳት
 ከሌላ ዓለም ስቃይ
 ዲንገት ብንድን
 ደገዎስ መሆኔ
 እንሰባን ከኛ ገር በጣወዳደር
 ግንዛዜ መብት ያጠን አራሰ የጣኖር
 እንዲያው ለመሆኑ
 የኖረበት ማን ያውቃል
 አውቀውን እንደሆነ
 እንሰባት ዝም ብለው የሚታረቱን
 የኖረበት ማን ያውቃል
 መሰዋዕትነት
 ፈልገው እንደሆነ የሚሰቃዩት
 የኖረበት ማን ያውቃል
 የሰጣይ መንገድ
 አሸተው እንደሆነ የሆነ የመሰሉት
 በኖንተ አስተያየት
 አውቆ መሰቃዩት የሆነ በሰጥጣ
 ለሰው ምንብ መሆን
 ከረገ እንሰባጣ
 ከርሰተሰ አራሱን ለጣዳን ሲኛል
 የነው የነው የነው
 አሰራፍ አራሱን ሰጠ ሊሰቃል

የሱን ወታሰቢያ ሥጋው ደውን
ቀምሰን አንደኛ ለን
ነው አምነታችን
ነገር ገን አንሰሳ በደም በሥጋ ችው
በቀፃ በጦራ መላ አካላታቸው
ሲያቀዱን ፈውሰው አዳግቡን
አንዲት ለጣላት ቻልን

አንበልጣለን
ጠርቦ አይመሰለኝም
ይህ አስተያየት

ከፍንጠው የፈቀ የምንኮራበት
ሰለዘህ ምናለ ለሰህተት ለሥህተት
በአንሰሳቸው ወንገራ

አንሰሳ በመሆን ኑርን ብንገምት
አምባ በሱ ሰዎች አንመልሰው
አንደ ፓሰሉ አንደች

ሥልጣኔን አንደጠሉት
ሁሉን አንጥላው

ፓሰሉዎች አንዲሉ
ልጆች አይቀጡ ይቀጡ ይቀበጡ
አንዳቸው ይውጡ

ጣንም መብት የለውም
አንሱን ሊቀጡ

ዳንገትም ቢያሰፈሩን
ነው የቋሶች ጣጣ

ነገር ገን ቋሶች
ቀጥተው መቀጣትን

አንዲያውቀ ጠንቀቀው
ሁሉ አኩራነትን

ልጆች በበኩሉ
ቋሶን ይሸጡትር

የቋሶ ልቡ ምልቶ
አድገት አንዲያምረው

ሰም አንዳይታወቅ
አንዳያሰኘገር
አንደዘህ ይላሉ

ታሪኮች ነገድ ሥልጡን ያበሸቱ
በቀቂ መምረጣ መላቸው የላቁ

በጣም ይደንቃሉ
ልጆችን በመቀጠት አንድ በትንሹ
ቋሶች ብሰው መብላጥ

መሰፈቸው የሚሹ
ልጆች በበኩሉ ተቀጥቶ አንደቀጡ
በጣም አሰፋ የመብላጥን ጣጣ

አንገላህ በቱርጡ
በቱርጡ ያዳም ልጅ

ተመልከችንት
መታሰር መገረፍ የፈሸው መወት
ከሰው ሰው ሲልቅ ነው

የሚደርሰበት
ታዲያ ምን አለበት
በዘህ አስተያየት

ምን ወርደት አለበት
ብንገሩው ጊዜን

ሥልጣኔን አጥፍተን
 አንከሰን በመወሰን አንሰሰ ሆነን
 ሰዎች አዎጋ በሉ አንመልሰው
 በኒው ጊኒ ደቡብ
 በምሥራቅ አንገላሉ
 አንደ ዓቡ ጉሣ ሁሉን አንረሰው
 ደገነት ጠርሶ ከገር ይደወሰሰ
 ከቀሩት ተዋጥሮ
 " ደገ ዋይ ይከሰሰ
 ደቡባች አንገላሉ
 - ልጆች ይሰልጥኑ ለብነት ይግሩ
 ሁሉን ይቀሰፍቱ
 ሰውን ያጭበርብሩ
 አታለው ይሩጡ ሠፈር ያሸብሩ
 መተው ያመታታ ሰውን ያበጣብጡ
 አብነት ነውና ለአጭገት ለኑጊቸው
 ፈህፈህ መሆን
 ለጋሱ ደገነትን
 ፍጹም ከልባቸው የሚያጠሩላቸው
 አንዲህ አሰኛቸው
 ሥልጡን ቢያስጠላቸው
 ታሪክኛ ነገድ
 በአንሰሰው መገገድ
 በጣም የዘለቀ
 በፍርድ አሰናዘር መላቸው የለቀ
 ኑርን አይተው አይተው
 ከጠኑት በጎላ
 ደገነት ነው አሉ ለሰው የዎት ጥላ
 አውነትም ይመሰላል ለውጠነጠነው
 ልገሰ ደገነት በይኖር ከቀደሞው
 በፋት ጠረኛውን
 ዎንድን በውጣው
 ለክፋ ደገ በይኖር
 ለገዝህ ላሉ ብልጥ
 ለደገጃርው ብልህ
 ላሸፈው አለጥ
 ለሰነፋ ገብዝ ላኛኪው ታኛኪ
 ለጉጂው ተጉጂ
 ላዳጭ ሰባኪ
 መቼ ይታወቅ ነበር
 የለም አንዲህ መልኩ
 የሁለት ፊት ቀንጆ ዳገገት መጣረዱ
 ሁለት ፊት ሰላላት የሚያወላውል
 ሁለት ፊት ሰል
 አላት የሚያጠራጥር
 ሁለት ፊት ሰላላት
 የሚያሰገሰ ወኒ
 አገዱ የተፈጥሮ
 አገዱ የሥልጣኔ
 ገራ አገባባቸው ሰውን ያህል ሰው
 አገዱ መሥር ይዘ አንገይገዘው

ስለዚህ ዳጋዎች በቋራጭ ሰደው
 ሥልጣኑን አጠፋ ፍጡሩን ይዘው
 በነሱ አስተያየት ሥልጣን ይገኝት
 በነሱ አስተያየት ፍጡሩ ከፋት
 የኛን ገን አላውቅም
 አኖንተው ፍቶት ...
 ሰዎች አጭር በሉ አንመልሰው
 ከፍሀካ ነገድ ውስጥ
 አንደኛው ከጋራ
 አንደኛው በላይ ስብአ ሁሉን አንርሰው
 ሰው በሉች አንዲሉ
 አንደተወለደ ከሌሎ አንደመጣ
 ስለሚጠበቀው መከራና ጠጣ
 አሸዋ አንዲያላጡት
 ማሰላመድ ነው ልጅ
 አንዲያውቀው ተገባሩን
 የኑርን ገዳጁ
 አሸዋን ማላጡት
 ለገቃው ከልደረረ
 ቀስ በቀስ በጥርስ
 አጥንት ከልሰበረ
 አይቀርብም ጠርሰ
 ለታላቅ መጠላ
 ሰውን ያህል ነገር
 አባሮ አንዲበሉ
 ማን ያውቃል ምናልባት
 ሆነ አንደታያቸው
 ኑሯቸው አንዲሆን
 አንደዚህ ያሰኛቸው
 ማን ያውቃል ምናልባት
 ውቅያኖስ መጠ
 ጠው ዲንጋይ ሆኖ ቀበተን ለውጠ
 ጠው ያለበት ነገር
 ሰው ብቻ አንዲቀር
 አይተውት አንዲሆን
 ቢሰጠ መነጥር ፤
 ማን ያውቃል ?
 ታሪክኛ ነገድ በአውቀት የዘለቀ
 በልጅ አስተዳደግ መላቸው የለቀ
 ያለውን ጥንካራ ያለውን ዌካኒ
 ልጅን ለያስተቃረ
 አሸዋን ቀስ በቀስ
 በጣቃም ሻመሩ ፣
 ከሌሎ ጋር ያለውን ታላቅ ጠርነት
 ከሌሎ ጋር ያለውን ጠብኖ ገደት
 አንዲያውቀው አረጉ
 አሸዋ አቅደው
 አውቆ አንዲገባበት
 ገብቶ አንዳይቆጠው
 ጥርስ የሌለበት ደድ የሕይወት ለገቃ
 ሥጋው ያልጠበቀ የተፈጥሮ ጠርቃ

ከሸዋ ሲታገል ገቢ አትገባ ብሎ
ያለበትን ፍጻኔ አይታገዝም አስተውሎ
አንድናውቀው ያገለገሉ

የዚህ ዓለም ኑሮ አንደኛው የጠው
ታዳጊ ሰይጉኑ ወጥሮ አሸዋው
በኛ ዘንድ አንዳለው
ገን አኔ አንደኛው

የሚያዘልቅ አይደለም
ፍልስፍናችን
የዛረን ቀበብ ተጠቅሞ ሸፍኖ
መደለል ልጁን

ሰዎች አወጡ በሉ አገራቸው
አንደ ጠቢቅ አውራጃችን
ሥልጣኔ አንደጠሉት
ሁለሱን አንጥለው

አውራጃችን አንዲሉ
የዘሆን ያገባህ የቀርቧ ያነር
የነብር የገርትክ የገሽ የብሆር
የደኩሉ ፣ አጋዘን የዋደሙ ዘር
የሌዲ ፣ የሰለ የአገሹ የደረሰር
የጥርኝ የፊቁ ስብረት አቀጣጥ
ሴድን ይህና ሁኑ ሁንበት ሥልጣን
የሚሉ ይመስላል

ወገድነት ሻገንነት
ኩራት ትልቅነት
ከፍንት ሰይጉኑ
አኛን አርገው መብት

ጥላዎችሁ ሄዱ አውረ አገራቸው
በቀል ይለሱ ብቻ
የኋላት ትተው
የሚሉ ይመስላል

በይሉም ብለዋል
አንድያህ ታዲያ ሰውን
ወን ያገገላችኛል
ታሪክኛ አውራጃችን

ታሪክኛ አውራጃችን
አንሱው ተሸሎ ሄዱ ተሰደው
ኑሯቸው ብልሹ አንዲሆን ዐውቀው
መነከር ፣ መገደባደቅ

ቀቤ መቀበት
የወርቅና የብር ሻቴ አርገው መኩራት
አንዳሰደኝ ነገር ሆነብን ተረት
ወልቀው ቀርቶ ጠፍቶ ወገድነት
ትርጉም የነበረው ዘረ ትርጉም አጠ
ሴትና አልታሰብ ብቻ መዳን ሰለመጠ
ቤቷ ተፈልጠባት አንደወጣች ኦሊ
በሀር አንደተፈው ዓሣ ዓሣ ነበሪ
ገራ ገባን ድገት

ሥልጣኔ ጋበዘን
አሰው ማጥ አገብቶ አንዲያዳክረን
በጣም የሚያሰሰብ

ነው ገረ አላያገቢ
 ለሚመጣው ትውልድ
 ለሚያጋጥም አዎባ
 አንድ ገንዘብ
 አንድ ለመሆን
 አንድ ደረጃ አጠናቅቄያለሁ
 ጠለጠፍ ባለ ተጥር
 አገን አገረ አድርገ
 መሄድ ማረጋገጥ
 ከአንገላህ ወደዚያ
 ይገኝ ይመጣል
 ባለት ወገኖቼ
 ከመሰሉኛ አንድ ገዢ ደባል ቀኛል
 የሌሊት አርባኛ
 ጭላማ ሰው ጠለቶቹ ብዙ
 ጦር ጤን መዘዙ
 አባት የሚተረው ነፃ ለባሽ ሰት
 በጠርጠራ ርኩት አናገ መረት
 ቀኑን አጠልፎ ሌሊቱን አብርቶ
 ለማዘገያ ብቻ ትንሽ ሰዓት ትቶ
 በቀጥታ አነሳሽ
 ቀስ አያለ አሰራቶ
 ይገኝ አጣሁ ብድ ነው
 አንክቶ ሽርክቶ መገመገመገ መጠሰ
 ኑር አንዲህ ከሆነ አንክሰ ውለሰ
 የሌሊት አርባኛ ሥረ ገብር ገር
 የወገኖቼ የይነት
 ተረፎ ወታደር
 ከወተሁበት አኔ
 አንደዚህ መሆኔ
 ባዚህ ባሁኔ ዕድሜ
 በጣም ያከፈኛል
 በአንሰሰኛ መገገድ
 አንጻላዩ አያዩሁ
 ሁሉ ያልፍልኛል
 ሆዱ ሲያውቅ ደር ማታ
 የሰው ላብ የሰው ደም
 ገንዘብ አንተርሰ
 ሆዱ ሲያውቅ ደር ማታ
 በሰንፍ በልኩል
 በአንጻላዩ ማዩት
 ሁሉን አለባብሰ
 የሲደን ወር ጁንገ
 ሲመጣ አያቀት
 ከምትገ በኋላ አናይ በማለት
 አዩደላላሉ አዩሽፈፈኑ
 ከመገፈት ገዢን
 አይጠቅምም ደማ
 በይበልጥ በይበልጥ
 አልከሉን መርዘው
 በጣም አጠንክረው
 ኑርን አንቀልፍ አርገው

ቢቀጡት ልጅን

ምነው በይሆን አንቧ
 በታ ይያዝ አንሻ
 ቀደም ብሉ ሰደ
 አመንገስተ ሰማይ
 ወይም ጋነም ወረደ
 የተወለደ ለት ለጋ ቅቤ አውጠ
 ጡትን በማሰየት በወተት አጠፍጠ
 የደካመን በታ የሰቃይን በታ
 አንደረፍት በታ የደሰታ በታ
 ገነት አመረት ነኝ ብሉ አዲስ ተረት
 የጣይሠጦር የጣይዘልቀ
 የኑር ቀዘት

ልጅን ከመዋገት አድጉ ለረዳው
 ደሰታው ነክዜ ሆኖ ሊያገኘው
 አንደሰው በሉኙ

አንደተወለደ
 ምናልባት ከልከሎም
 በይቫል አይቀርም
 በይቫል አይቀርም አሸዋ ማቃም
 አንደረዳው ማድረግ
 ማጠቃትን በሌላ

ምነው ምናልባት
 አውሮጅ ብንሆን
 አንድንኖር ብቻ
 ለመኖር ከሆነ የኛ ኑሯችን
 ለመኖር ለመኖር በገገጠ ብልሀት
 ወራሾች አንድንሆን ወደፊት ገነት
 ከሆነ አሰባችን
 ቅድሚያ ጥድረታችን

ምነው ምናልባት
 ሁሉን ነገር ብንተው
 ቢገታ ልባችን
 ቢገታ ልባችን ከጭደራዬ ኑር
 ከሚያሰፈትል ሕይወት
 ከሚሰጥ አርር
 ዋ አኒን የጦኝ ብልጦኝ
 መኘሰ ምን ታደርጉ
 ጭደራዬን ኑር

ሲጠላው ለባችሁ
 አጡን ከርሰቲያኑ
 በዝቷል አውሰጣችሁ
 ስለሆነ ምን ቀርጥ
 ምንድን በወጣችሁ
 ለሆነ ዓለም ኑር ክጠነቃላችሁ
 አናገተ አንደሆነ
 ሁሉንም አይታችሁ
 ጥበቡ ዘልቋችሁ
 ለላው ቤቀር አንቧን
 የአንዲትብሔር ትንፋሽ

ከአኖንተ ጣለቱን
 ያውቃል ሕሊናችሁ
 የሕይወትን ትንሩሽ
 የመጀመሪያውን
 አገዛዝብሎር በደም አፍ
 የተነፈሰውን
 አዳም ጣቱ ሰለ
 ሰውንት ዘጠኝ መቶ
 ዓመት ኖረውበት
 ከዚያም ሰው በርከቶ
 ቀስ በቀስ ጠርሶት
 ለኖንተ የቀረችሁ
 ቀሪ ትንሩሽችሁ አይበቃም ለሥራ
 ለመብ ገንገ ጫያ
 የባጡን የቀጡን
 ለመለፍለፍ ብቻ
 አገደህን ነው አገሺ
 ለማብነን ቀስ በቀስ
 በፍ አየተወራ
 ወን ቀረን ብለችሁ
 ለየትኛው ዓለም ነው የጋትዮትቶት
 ለአንቀጭ ለማይበቃ
 ዘመን የጋትደከሙት
 ተቸ አገሺ በቀጡ ሰው አስኪያውቀላችሁ
 የሥልጣኔ ሾርቶ በጉዳን አያዩ
 ይዘቸዋል አንቀጭ
 ብለው አስኪያጭችሁ
 ወንድን በወጧችሁ
 ወንድን በነከችሁ
 ለጥራቱ ብርዙ ቀሪ ትንሩሽችሁ
 አርባ ዓመት ለመኖር
 ትደክማላችሁ
 ዓለም ጠጠሩ አገደሁ
 አገደተነበየው ፍክረ የሱስ
 በሰውን ተኛው ሺህ ነውና ዲገገት
 ያርባ ዓመት ትንሩሽ ነው
 ብቻ የቀረት
 ታዲያ ምነው ምነው
 ወንድን በወጧችሁ
 መገባት መገመሱን
 በርገጥ ያውቃችሁ
 ለየትኛው ዓለም
 ለየትኛው ነገር
 ለጋት ብለችሁ አገር አጥችሁን
 ታለውሳላችሁ
 የውጭ አላዋቂ
 አከ አገዲያው ሰሰበው
 ሰወጠው ሰወርደው
 ከመረት ተነስቶ ነው የጫወቀበችሁ
 ጠርሶ ሰይገባው

ሥልጣን ብቻ ነው
 ሰውን አገዛዥ ጠቢያውን የረታ
 ሰለዘሀ በፍጹም
 ፍጹም አይገባኝም
 ራሱን ማወጥት አጉል መብከንከን
 ጠሱ ሥልጣን ከወቅን መሆኑን
 አንገዳህ ምናለ
 ያለፈው አለፈ
 ያለፈው አለፈ አሁን መደሰረተ
 ሥልጣኔን ማጥፋት ነው
 ጠርሶ ማጥፋት ነው
 ከሥር መሠረተ
 ምን ደነው ነገሩ
 ለየትኛው አይገት
 ለየትኛው ድሉት ለምት ብሉ ነው
 ፍጥረት መቸገሩ
 ለመኖር መሰገን
 ምን ያሸዋል ቢታ
 ሕይወት ከተገኘ
 አንድ ቀን ሊበታ
 ታዲያንን ታዲያንን
 ምን ይመሰላችኋል
 ቢታደስ በኛ ዐዲሁ የፍጥረት ሰላም
 የኋላት የኋላት የኋላት በመሄድ
 አስኪያውቀው ዓለም
 ምን ሠርደት አለበት
 የኋላት ሕይወት
 አውራ ብንሆን የሚኛው ቢሆን
 ከገር አስከ ፈበጌ
 በድሉት ለሸቀን
 መሥራትም ማሠራት
 ሁሉም ታታታን
 ምነው ፣ ምናለበት
 የፍጥነት ሕይወት
 ያርጌ ዓለም ጠብቆ
 ብሉ ሰው ቢያውቀን
 ሰው ሁሉ ሰልጥኖ ሥልጣን ቢረከስ
 ሌላ ዓለም ፈልጎ በየር ላይ ቢፈሰ
 ደስታ አይደለም ለታሪክ መቀረት
 አንደኛ ደንቁር ሆኖ መገኘት
 አረት የቀደመ
 የፊት አንደኛ ነው
 አቅጣጫ ጊዜ ፈልጎ አንጻረገው
 ምናልባት አንድ ቀን
 ቀኝ ኋላ ቢዘሩ
 አንዲያ ሥልጣኖች
 በአውቀት አየተመሩ
 ማን ያውቃል በደንገት
 አንደኛ ሆነን
 ያገኙን አንደሆን
 አውቀት ሰይደፍረን

ወኪሉ ተመልክቶ ሥልጣን ጠፍቶ
 ያውረደው ዘር በሙሉ ወዳገሩ ገብቶ
 ሰው አውረው ሆኖ
 ጠርቶ ወዲያ ጥሎ
 ቀዳው ፀገር አበቀሉ
 አንዳንበባ ገፍሎ
 የሆድ መውደብ ዘዴ
 ዓይን ብቻ ሆኖ
 አርሶ በርሶ ተዋቅቶ የሚገባበት
 ዘመን ይመጣ አንደሁ
 ግን ያውቃል ዲነገት ?
 አናገት ያለጦ ጠዎች
 ቁኝሁ አንዳለው
 ክርሰተሰ ከጥንተ አንዳስተማረው
 ያውረደው ጠዎች ሰዎች የግንቀርበት
 ጦን ነገር ይኖራል
 ዎንስ ጠክንዎት
 ጠው የሚያስፈልገው
 ጠው ነው የሰው ሥጋ
 ደፈር በቸ አሚሽ የማይጠይቅ ዋጋ
 ስለዚህ ተደያንን ጊዜ ሲሰጣቸው
 ጦን ጠኖር ይቸላል የሚያስጠይቃቸው
 አውረው ሰው ሆኖ
 ሰው አንሰባ ሆኖ
 ጠውነተን ፍጹም
 በጭራሽ አረበቶ
 ያውረደው ሰው በቻ
 አውቆ ተረድቶት
 ሰውን ያደገ አንደሁ
 ግን ያውቃል ዲነገት
 ግን ያውቃል ?
 ደገጦ በሆነ ቢሆን
 ይህን ነገር ቢፈጸም
 አንዲያው ያናልባት
 ቢያመጣው ቢያደርገው
 ጊዜ መሰንበት
 ሰው አውረው ሆኖ ሰውን ቢበላው
 ከዓት ላይ ነው ነውሩ
 ቀር የሚያሰኘው ?
 ሰዎች አጭር በሉ
 ሰንብተን አንቀይ
 ጉልንኛ ተበላን አንዳንበቃይ
 አንብላ አንጠጣ አንሰፈላቸው
 ጥርሰቸው ሲያርፍብን
 ደስ አንዲላቸው
 አኛ የሰፊነው ጥርሰ ከጠፈረሰ በኛ
 ለኛ ዘርፍ ጠስ ነው
 የሰይጣን መገኛ
 ስለዚህ ሰዎች
 አኔ አጭር አልተላቸው
 ያናልባት አጥንቱ
 መረቅ ቢሆናቸው

የወፍ ጣጣት ወጣት

ፊት አማክኮላት
 ልቡ አማክኮላት
 አዎ ተ ቀዝቃዛ
 አካለ ፈዛዛ
 የሥልጣን አረባ
 የፈረንጅ ጥጣብ አገባ
 አልፎ ተም ይሰጥልኝ
 ምቹ አያየሁት
 ከሴት የሚለየው
 የወገድ አብነት
 የውነት አስተማሪ
 አገላለጽ ተሰፋሪ
 አገላለጽ ምናልባት
 አብዛኛው አስተ ጥሬ ልሁን
 የሚጠቀሰው መጣፍ
 ቢዘልተው ልቤን
 አገላለጽ ነው ነገሩ
 አስኪ ደነገረኝ
 አገላለጽ ነው ነገሩ
 የወጣት ተገቢሩ
 በጥሬ ሲያናጋው
 በጥሬ ሲያጠፋው
 በኩርኩም ሲቀብረው
 በጉሽም ሲያበሰሰው
 ሲመጸውተው
 ሰጭ! በማዘገፍገፍ
 ሲያበሽቅጠው
 መንፈሱን ወርሶ
 ቋራሽ ሲገድለው
 ተራራይሎት ብሎ ይቆርታ ከሆነ
 ወገድ ተባይ ሴት አንደኛን ታመነ
 የወጣት ልጅ ሥሩ
 ከልተገ ተረተረ
 ሲሰድብት ሲገሩት
 ልቡ ከልነፈረ
 አስኪ ማ ይነገረኝ
 አንደኛን ታፈረ
 ሰው መሆኑን አውቆ
 አገር አስከበረ
 ወይንሰ ደገም አንደዚህ ዓይነት
 ነው ይ ተፈላጊው ለገር አብነት
 ዓላማው ላይ ደርሶ
 አሚሠራው ሥሩ
 ሁሉን አጠናቆ በተራ በተራ
 ማስታወሻ አሚተው
 በወገብር አሻራ
 ነው ይ የሚፈልገው
 ደገምሰ የሚበላው
 ይመጣልኝ ያገር ልጅ
 አገር የሚያከራ
 ይህን ዓይነት ነው ይ
 ይኑር የሚበላው

ይመጣልኝ ያገር ልጅ

በጠሙን አዋቂ

በጠሙን ሥልጡን

አገጃተ አያረረ

የሚያሰይ ጥርሱን

ይህን ዓይነት ነወይ ይሥራ የሚባለው

ያ መጣልኝ ያገር ልጅ

በጠም ንዲተኛ

ልቡ የሚይተኛ

ግልፍ ያለው አገዲሁ

ደው ሲለወጥ

በበ በሥላሴ

ያሽከውን ግንብ

አገቢ የሚይውጥ

ይህ ዓይነት ነወይ

ይይገ የሚባለው

ይመጣልኝ ያገር ልጅ

በጠም ያይለኛው የሚወጣለት

ላቡን አገኙኛኛ

ንዲት ዲንገት

ከፍጠኛው ያገር ልጅ

አኔ መቼ አጠሁት

ለአገዲ ያለው ነገር

አገደሉለው ሰጌፈት

ከላፈ በጌላ

ወረ አይበሉት አገጃ

አገዲያ ሰገኛ ደዱ

ዎን አርዎኝ ወሰዱክ

ብሉ አገዳይቀበጥር

ዲንገት ደሜ ፈልቶ

አረኩበት ልሰክ

ብሉ አገዳይቀበጥር

በበቀሰ በጉነው

ከመረት ተለገቶ

መነሣት አቃተው

ብሉ አገዳይቀበጥር

ሸጉጤን መዘዘ

በዘገተ ማሪያም

አሰባልኩት በገደዜ

ብሉ አገዳይቀበጥር

የኔ ወገድነት

በለበሽ አይደለም

በላላና ከት

ብሉ አገዳይቀበጥር

ወገድ ነኝ

ወገድ ነኝ

ድሉኝኛ ሹመት

መሸለም መሰገበት

መዘናናት መፍራት

የሚያታልለኝ

ከዚህ በተረፍ ንገ

ጦልቷል ያገፎ ልጅ
 ለኾነ ገር ብሰጭት
 ለሁሉ አጫበቷ
 ምን ደነው ነገሩ
 ቀለል ነው ምሥጢሩ
 የወጣ ተን ደክሞ
 ሥራ ለማወቅ
 ይኾላል በውነት
 ለላው ቢቀር አንድ
 አካሉ ለማየት ከሥጋው ግለት
 አንዲት አይታይም
 አስከዟህ ቢደክም
 አጥንት ጉልጥዎት
 ፍጹም ተለያይቶ
 ልፍስፍስ ብሎ
 በቀመኛው ሞቶ
 ዘመናዬ ደስታ
 ልቡን ወስዶ ሸጦት
 ቀስ ቀስ አያለ
 አካሉን አጫቸቶ
 የደሞ ሥሩ ደርቆ
 አጥንት ተጠጥቶ
 መቅኔው በቅሬጥው
 መውጣ አጥቶ ተጠጥቶ
 አየተነገበት
 ገትር ትር አረጉት
 አንድ ሰውስ ቀርቶት
 አንዲት አይታይም
 አስኪ ግ አስኪ አቀት
 ታገኙበት አንደሁ የሰው ሥልጣን
 አኔ አንጅ አይመዘለገም
 የዘመኑ አደል
 የዘመኑን ወጣት
 ሰው የሚያስመሰል
 ጭራሽ አከ ቀርቷል
 በሥራው ሳይ ሞቶ
 በየመዳዘኑ
 ተጠላልቶ ተጠላልቶ
 አፋ ከማሰር አጥንት የሚያወጣ
 ጥርሱ ብሸቅጥ ቅጥቅጥ
 የሲሻፈ ጥላት ኩሉ የሚያሰጠ
 ጉንጭ ጉጠጉጥ
 ሥጋ ያለው ቢያገኘ
 ሥር የሚያናወጥ
 ዓይኑ በወረገጠ የማይለቀም
 የገንቢሩ አጉብር
 ያረገው ጭስም
 አንገት ሰላላ የሚያደናገር
 ፈቸል ያሸነፈው
 አልመዘዝ ያለ
 ጠማማ ምስጢር
 ደረቱ አንገት ሸሸ
 ውስጠ ውስጡን የሰተ
 አንደ ሰርዲን ዐቃ

የ ተጠራመ ተ

ምኑም ምኑም ምኑም
 ምን የሚመስል
 አባባሎ አሰባ
 ቀስ ቀስ ይበልጥ
 ያሰላው አረቡን
 ደም ሰው ነኝ ብሎ
 በከገተ ውዳሴ አንጻይታለል
 ጉዳይ አንጂ አናገተ
 ሰው የሚያደናገር
 በጠባቱ ሰዓታት የደረሰው ታምር
 ምን ይሆን ወጤት ያከተነተው
 የውሰውን የውሰውን
 የውሰውን በላቦት

የሚያስጠርበው

ነቀዝ ነወይ ኑር
 ተምኝ ነወይ ኑር
 አገጌ አገጊውን ገጠ
 አካሉን አክሰር

መረት የሚያስመስል
 የሚደፍ አዘር
 አልቀሰቀ ነወይ
 ሰጠሰጠ... ነወይ
 ጩትት ነወይ

ዐውቀት ተገ ተርሰ

አዲያልኝ መሠጠን
 አዲያልኝ መገፋት
 አዲያልኝ መታወት
 አዲያልኝ መላቅ
 አንዲት ያለው ኑር
 ሰው የሚያፈቅቅ
 አረሰ በረሰ አገፍ
 ከሰውነት መዘገብ
 ከኑር ተገፍ
 አንቀጠሽ ማብዛት
 ምት ምት ቢሰርቅ

የሚንቀሳቀስ ደም
 የሚንቀሳቀስ ለም
 በውሃ ተጠርጉ
 ከረከገኝ ዲገጋቶ
 ያለላል በሚባል
 በፍገፍገ ታሸጉ
 አንዲያበቀል ነወይ
 ሰው የሚነክረው

ሰው የሚፈፈው

አረቀ ላይ ሲሆን
 አደገ አደገ ብሎ
 ተማር ተማር ብሎ
 ከጠገቡ ሲጸድ
 ተቀጠፍ ተቀጠፍ
 ደረቅ ፣ ደረቅ ፣ ደረቅ
 ደርቅርቅርቅ በል
 ብሎ አሚያሰኘው

አንጻሩንሁ ይሁን
 አንጻሉንሁ ይሁን
 ድርጅት ሙት ነወዳ
 ይደረግላችሁ
 ጫረጊያ ከሆነ ስለሚያፈራችሁ
 መቼስ ዎን ይደረግ
 በዚያም በዚህ ብለህ
 የወፍ ጣጣት ወጣት
 በቃተህ ለመለቀ
 መሰቀር አንዲለወስ
 ከፍት ወፍ ለመገረስ
 ዲገፈ ተንተርሰህ
 ወደ ላይ አንገጠህ
 ብብ አፍክን አነጋገብ
 ይመስልህ አንደሆን
 ወፍ አፍህ የሚወድቅ

— // —

ደንገጥ መጻፍት

/ ከደበበ ሰይፈ /

ራሱን ሲከሸግ
 ሲያንቀሳቅሶው
 ጫር ወተት ሲያረገው
 ከንፈሩን ሲሰመው
 ሊያስተጋረግ መጥቶ
 በሽቅ አደረገግ
 የተረዘ ጋዘፍ መሆኑ ሰቀቀግ
 ለጋ ጊዜዬ ላይ መሸፍተ ነደደግ
 አንጻይሰጫው ፈርቶ
 ልዩ አንሸከሸከ ፣
 " አስተጋረግ ባለ
 ሰንት ነገር አለ / "

ሰጫይና ዎድር

በጂርባዩ ተንጋልዩ
 ለውዩ
 አፍላጠንን ከፈሰጊዩ
 ለደ ሰጫዩን ቀደ ሕሊናዩ
 በቀጽሰት የፈተሐኩትን ለብሽ
 ዎቀግ
 በኔው ዓለም አኔው ነገሼ
 ደሰቶግ
 ከድድቱ ገበታ ቀጥሼ
 ጣፍጠግ
 ቀፍ በሰ
 ያገኘት ጉጂዩ ደብዘዘ
 አንደ በሩ ቀን ቀዝቀዝ
 ነፋግ ፍቅርን ለጫዩት
 ብርሃን አንገን መታጣቱ

በረከተ መርገጭ

ዘንት ዓለም ሲገዝፍ ከኢዎንት ነገረ ዎንትነት ተገኘቶ
 ሕይወት ሲውተረ ተር
 ያኔ በፍጥረት ቀን የሀላዩ አጠፋ ሀልው ሲቀረቀር

... /

ከፍጥረት አንደኛው ያ ትልቅ ፍጡር
 ሰው እየተበላ በሌሎ ውስጥ አንዲኖር
 በሕይወት መዝገብ ላይ ሰው ቀልጥ ነበር
 አንዳፈጠጠሩ አንደኛው አንደኛው ተወዘኝ ከሆነ
 በሥነ ፍጥረት ውስጥ ማነው ከቶ አንደ ሰው የተሸጠው
 ወገኛ ብሎ ከሀላፊ ጋራ ተሸጠ ሊኖር
 በከብር የሰፈረ በገብር የገነነ ገና ምን ይሆናል
 የሆነውን ትቶ ለሌሎ ሲሻ አገል ሲቀጥል ሌላ ሆኖ ቀርቷል
 የሱነትን ትቶ ምንነትን ገባ ሌላ በመሆኑ
 ልረገመው ተነሣሁ የኔው ስለሆነ ያንደኛው ፊት ጉት
 ከምንጭላት ለረገ ቀርገዳሩን ይዞ ሲሰባሰብ ወገኑ
 ተጽኖ አንዳለው በመጠፋ ሰጠቱት " ከወፍራም ማይ ይልቅ የደም ነው ሚዛኑ "

ስለዚህ ልጄምር የርገግነን ሀሁ የሚረገግን አላፍ
 ምናልባት ከፍንተ ፍላጭ ጠፈርፍት ሲኖር ቀር የሚሰኝ
 በሱነት ገጭት በተዘባ መገፈስ መሰለን ሚረገግ
 ጋጥኦ ነው ሲያሰኘኝ
 ፈሰው በፈሰው የኔው ገሀነም ነኝ
 ሆኖም ምሥጢሩ በይገባም ላይላ ዘመኖት በአንከር ምጥተት ሰና የው የኖር ነው
 ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሰት ነው
 ርገጥ ነው ከቡራን ፣ አውነት ነው ከቡራት አኔ በበኩሉ
 አልወደም ነበረ ሰውን ያህል ፍጡር ዳዊትና ዳርዊን ያወደቱለትን
 ያንን ትልቅን ትል መወረፍ መጠየቅ
 አሁን ገን ሰጠፈሰገ የትክብት ገፈት አየገነተለ ከርኩር አሰነሣኝ
 ያለገባብ አላውሰ ምላሴ ሊያሰለቅሰ
 ከምን ላይ ልጄምር ከየትሰ ልነሣ
 በየገንባሩ ላይ ለጥፍ ለማኖር የትክብት ወቀሰ
 አዎን የተዘባን መገፈስ ያገባጠን ኑር ያገለግን
 ሕይወት ምክንያት ሆነው ከሰገኙ በዓለም
 ተራው ምን አረገ ሊቆኝን ነው መርገም
 አንገዲህ ሾር ሆይ ለበረከት ያህል መርገጣን
 በጄምር
 በሊቃውንት ነው በነዚያ ሀኪሞች ተፈጥሮን አጠው ከደረጉት ገባር
 አንገዲህ ልጄምር በነሱው ለገገራገር
 በዓየር ዕርዳታ ጥረህ ተጠጥረህ ታገለህ ያገኘሽው
 አሠሱን ገሠሱን ልቅጭቃሚ ወረ አንደቶ ፈንቶ
 ተረብ ከሥፍራ ወደ ሥፍራ ለማዘመት ለሰው
 ምኞትና ተሰሩ ዱለላን ፍሬቻን ለመሰበክ ለመላው
 ረዲቶ ስትፈጥር ለውሸት ማወጃ አንዲሆን አሰበህ
 ከሆነ የሠፈሽው
 የጥሁ ማርክኒ ነፍሰህን አይማረው
 በኒዙ አንቀልቤ ታዘለው ለሚኖሩ ላርባ ሰፊዎቹ
 ለመሃል ሰሩሪ ለሀብታሞች ብቻ ለማበርከት ጥቅም
 በየመንገዱ ላይ ደሀን አየገጡ ሕይወት ለማውደም
 የባይተኖርን ነፍሰ ያለገባብ አጥፍቶ አሰሩልት
 ለማጠማለቅ አንደነ በለው ደም
 ደገምም ለማጥለጊያ አንዳንዲቷን ደማም
 አንዲሆን ከሆነ የተገባርህ ገቡ ለሚባኛ አቋም
 ደገኖርው ፈራዳይ ከመኪናህ ጋራ ውቅያኖስ ሰጠም
 ከጥንት ጀምሮ አኛ አንዳየነው
 ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሰት ነው
 ስትሰሩ ከጥንት ያየር መገባፈክር
 ለመጣን ከልሆነ አልባሌ ከልኾር
 ደገምም ማገገዝ ዝባዝንኮ ነገር

ምናዎችን ማምጣት ከያንኪዎች ሀገር ከኖረብና በጠር
 ሮገን በጠርጠር አንጠርጠር ገቡ ከሮገላት ጋር
 ሣራ ለመደለት ገዳይ ለመቀላቀል ወረ ለማዘመቻ አንጻሞች በለሀ
 ከረዳን ከሌላ ዳገም ጋለጠታን ማቋጠር አስበሀ
 ገናን ለመግከር ጭቆናን ለማቀድ ችግርን ለማወድ ከነዚህ ተወር ተሀ
 አንዲሆን ከሆነ ተለፍን መሥራትህ
 ደደቡ ገራሃም ምድረ ፋይድ ያውረዱህ
 ከጥንት ሟሮ ሰናዩው ያኖርነው
 ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሳት ነው
 ኤሌክትሪኪቲ ለመፍጠር ሲቃድ
 ግንብ አንዲያበሰል ብርሃን አንዲሰጥ ሞተር
 ሊያንቀሳቅስ ያለውድ በገዳ
 ከፈጠሩ አንደ ደገ ጠካኞች አንደ ችር ባለገው
 ምታኛው ሸረኛው ቀጣኛው ጠካኛው አመጥኛው

ለላውም ሁሉ ጉዳይ

አክል አንዳጠቀም አስበሀ አንዲሆን ከድካም መሥራትህ
 ይህን የጥበብ ዓመድ
 በይጣት ኤድሰን ባለሀበት ዓለም ያቃጥልህ ነገድገድ
 ፍረውን አህሉን ሥጋውን ወተቱን መጠጡን
 ቀበቱን መቅረቢያ አንዲሆን ለቋረቋዎች ሆድ
 ለነዚያ ኢዎንቶች በደም ለሚያመልኩ ለባለባጠጣ
 ደም ለነሆድ ኤሌክትሮኖች ነገድ
 አንዲሆን አስበሀ ከሆነ የሠራከው በቡርና ሰዲድ
 ሹሉ አስትንፋሰን ሲከል የሚያወርደው ገርፍ ይዘህ ይውረድ
 ከድሮ ሟሮ ባንክሮ አንጻዩነው
 ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሳት ነው
 ችግርና ደዌ ከቶ ድንቁርና በምድር ሲፈነድቅ የሚሠራው ሞልቶ ሰን
 የሚሠራው ሞልቶ ሰን ተገብር ባያልቅ
 የግድፈ ሰይጦላ አዳሚ ሰይረክ የጠፈረን ማወቅ
 ሮከት ሲፒኔኔክ ሰተላይት ጋጋሪን አያለ በከንቱ
 ስናን ለማዳኔቅ
 ሟሪያገው ሆነህ ይህን በማድረግህ የደገኖሮች ሊቀ
 ጋኔሉ ጋሌሉ በሞተው ሥጋህ ላይ ያበረቀቡት
 መብረቅ
 ያታለይ የግሸው የሌባው የከጄ የአጉራ ዘለሉ
 የከፈው የጡቀ የቀረውም ቶሩ
 ጠፍው ተጠብቆ ሕይወቱንም አረዘም አልባለ
 ሥራው አጁን አንጻሰፈፈ
 አስበአንዲሆን ያ ንፍጣም ሰይንቲስት ያዋቂ ከርፈፈ
 አክሰራይ የሠራው ጃልያም ወልከፈ
 በሕይወት አንጻሉ ዲሞጥሞጡ ይጥፈ
 መቶም አንዲሆን በርባርብ ያውርደው ብር ተው መልክክ ሞት ነፍሱን አያዳፈ
 ከድሮ ሟሮ አኛ አንጻዩነው
 ሲቃጠል የሚሰቅ ዘላለም አሳት ነው
 አና ያ አንቶኔ በደንብ አስፈፍታችሁ
 በላችሁ መሣሪያ በጋይል ተጭኖችሁ
 ሌላኛው መብት ባለመሰበካችሁ
 በሙታን ዓለም ውስጥ ሕይወት አንጻላችሁ
 ቀልቢው ገብርኤል ደጋመድ ያረጋችሁ
 አጠቲ ዓለምን ለሁሉት ከማረድ በጠባብ ከፍላችሁ
 ነዋሪውን ፍጡር ስቃጠቅጡት መርዝ ነሰንሳችሁ
 በየፈሱ ባህል በገሉ አስተሰሰብ በብጡሩ

መገፈሰ አገዳይኖር አረጋገጥ
 በዘመናት መሀል ባለው ተገኘታገህ
 የዝንብ ዲዎስፊሱ የምስጥ አኩሪነት የጅብ ብልጽገና
 በሜላው ዘያችሁ
 የሰውን ገሌና የአዳጫን መገፈሰ በውጥጥ ፀባይ ስለሰበኩላገሁ
 የጣካው ሞሐመድ ጸሀኑም ያገለገሁ
 ከጥንት ጸምር ስና የው የኖር ነው
 ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሣት ነው
 ለኒክልን ፕሊቶ አርሰቶትል ጋንዱ የቀረጥም
 የጠገብ ሐሰብ መብትና ሰላም ፍርድን ነጻነት
 አያሉ አስተምረው ተገዘቢ ቢሉ ንምህርት
 ቁፈ የለሽ አምነት
 በተደላ ገዝቷ በሕልጫዬ ሕይወት ሰውን መርዘውት
 በረቂቅ የለው ውስጥ ባሰብ በከለውት
 በሞት ገሉቲን ላይ ስንተን አስቀሰሩት
 የት ይደርሱ ይሆን የለህ በግኝት ነፍሳት
 ቡድህና ሸንቶ ገሩቸውን አይተው ያሰጠዎቸው
 ብዝቀት
 ከጥንት ጸምር አኛ አገዳዩነው
 ሲቃጠል የሚሰቅ ዘለዓለም አሣት ነው
 ያንድን ሀገር ድቀት ያልነጠረ ባህል የጠነባ
 ልማድ የረከሰ ጠባይ
 ለሌላኛው ወሰደ በገባቡ አንዲሰቃይ
 የዋሁን ገሌና ተቀባቱን መገፈሰ ታሱላ ለዘውን
 ያለገባብ አማቶ አገገህ ለመበከል
 ከደስታ አስተባባሪ በፈገገና በቀጠል በደጋነት በጠሃታ
 መርከቢን ሸፍነህ ልታበላሽ አካል
 ሲነጣ በጣሉት የምትሙት ትዕይንት በጣዘጋጃኪ
 የፍሪዝ ዲቃላ ዩልያም የተባጠከው ይህን በመሥራኪ
 የርም ገጣሽ አገዛር ለመሥዋዕት ያርገህ
 የለም የጠላውን ጠብቆ ያረከበውን ያገን
 ተላሽን ሰው
 በዘመናት መሻል ገዑዝ አሱነቱን ትውፊድ አገዳይረባው
 በጾሰሉ ትይታ ተጠባቂ አገዳኖር ርዝፈዝ
 ገብረ ገጣ ትዝታው
 አንደሆን ጽሰባህ የሆነ አጁረ ሂሳብኒ ጌቲስታ
 ከሜራ መስፈኪ
 አኛ ኑራ ሁሉን በረከነት ይገሰህ
 ከጥንት ጸምር ስና የው የኖር ነው
 ሲነድ ሲቃጠል የሚሰቅ አሳት ነው
 ያለአገዳች ተወህበ የለምንም ጥናት
 ጽሑፍን በጣቀረብ
 የገጠን ቂም ይዘ ለገዳይ አልሞ በዲቃላ ቋንቋ
 ወረን ለመብብ ተብ
 ጋዜጣ መጽሕት በሜላው ባልትና መርዘን
 ለመመገብ
 ጣንም ብዕር ጠባቂ አየባጠጠረ ሀገር ለጣሳይብ
 ደፈሴ ነገ ያልከው ክሸት አገቶኔ ድርሰትን ለመጻፍ
 አርአያ ስለሆንህ
 ያደፈው ቀልፍ ገጽህ ደም ያስተፋህ
 በአፍሪቃ አፈር ላይ ጭቆና ዳገገን
 ገሁ ያዝከው

ያፈረን ተወለጁ የክፈረን ክምሳሌ ያንን ክፍሪያዎ
 ከፈር ደባልቀከው
 በአገር ታይዷ ጁሁፍ በረሃብ ክለንጋ በጭፍና ወጋዝ
 ገረፍኸው ኦርደኸው
 ጸባዩከው ሥቃይ ክፍሪያ እና ተን ኦንቀር ኦንዲተሩት
 ሕዳን ሸግገሎው
 በሽጦቅ ዓላግህ በአፈጣ ገብርህ ስለገፈፈኸው
 ይህን በጣዲረገህ አንተ የሰው ሰይጣን የባህር
 ጋንጡሪ ፕሪትሪ ያለኸው
 የሮዲፔያው ሰጫዝ ሌላ ክልልህም ይሁን ሢባ ሰው
 ከጥንት ሟረን ሰናይ አንዲኖር ነው
 ሲነድ ሲቃጠል የሚሥቅ አሣት ነው
 በሰበብ አሰባቡ ፈሱን ለጭጥቶ
 ገብረት ለጣደርጂት አያገነት ሰጦ
 በሕገ ኦሎካፕቶ አይተወጡ ዲም
 ደገጦም ለመፈገጠዝ በግዕዝነ ዓለም
 ጭፍና በርነት አድልዎና ዓመጽ አንዲስፈሩ በጣም
 አንዲሆን ከሆነ አሰባው መርዎረው ሥልጣን
 ሆሠሩት
 ደገጦም አስተዳደር ሕገም ሆነ መንገዳት
 አንዲያ ጁዳጎች የቀሆኑ ፍጥረት
 ፕላቶ አርሰቶትል ሁለቸው ሊቃውንት
 ይህን ገብዝ ሕሰብ ከገብ ሰያይሮሱት
 በሥራ ላይ ሰይወል ገና ሲወጥኑት
 ይሸላቸው ነበር አፍጂን ከፈፍታ ብትወጣቸው
 መረት
 ስለሌጡ በደል ምሳሌ አንዲሆንህ ብትፈልግ
 ለጣወቅ
 ወርደህ ወደ ቀላ ሽርስተርን ጠይቅ
 ያንን የሰይጣን ልጅ የአጋንን ተን ሊቀ
 ከድር ሟር በገከር አንዳየነው
 ሲነድ ሲቃጠል የሚሥቅ አሣት ነው
 ያልተደረገውን ብፅንና አሰክ አዲላሰ
 ጊዛን ጊዛ ገጭቶት ይወልደው ይመሰል
 መቀቲውን መገፈሰ
 ከቶ መመሥረትህ በደህ ለጣጽደቂያ የውሸት
 ምክር ቤት
 በተሰማምቻሉ ለጣድሉብ ከሆነ የሰዎችን ጡክት
 ሮግ ለጣይወጣው ከአኛ በሰተቀር ልፈጭ
 ሊያበረክት
 አሰባህ ከሆነ አንዱያ አንዲያ ጣዲረገህ
 የሰው ልጅ ለጣወከ
 መንገ ጣሰሪያውን ፓርላማ ነው ብላህ ለኛ
 ስለሰለፍክ
 ያንገሉ ሰከሰት ለፍጻዎ ዊሊያም ዘርህ አይበረክ
 የዕንባ አምላክ ይመሰል ቀይታ ሊከለከል
 አንደ አሪት ጣኦት ገንቦትን ጠብቆ ደም ገብርን
 ሊቀበል
 ወይም አንደ ቀሪጥ መሰዋዕት ሊያነፈገና ከተጣሪው አካል
 አሰባው አንዲሆን የመንጣዙን አቋም ሀ ብለው
 ሲሰሩ
 ለኛ-አይሆንዎና ይመንገል ይመዘበር ይነቀል
 ከሥሩ

የደዘው ሄሰታን የመሰረኒ አሸሪ ነዝታው
ቢል አለሁ
ለዘመኑ ሰዎች ያ ብቻ ለሥቃይ አይበቃም
በላችሁ

የሽጦባሽ ሕላዊን ባልቀትነት ግብር በጣቋቋችሁ
የጥንቱ ገሪኮች በገራገታ ውስጥ አጽግችሁ አንጻሉ
ወደሪቱ ትታፋችሁ

ከጥንት ጀምሮ አኛ አንጻላለሁ
ቢቃጠል የሚሰቅ ዘላለም አሳት ነው
በንጻ አልሆንም በለው አንድነት አንጻያጡ
አንጻንድ ወሰሻቸን በጉሣ ወረንጠ ስታቸፍጥጡ
ከሸክ ሕሊና ላይ የጠመቃችሁት ጥንሰሰችሁ ፈልቶ
በጻይል ቢከመጥጥ

ዘቃጤ አተላ ገጭቶ ቢከረፋ ያ የኖንተው በጥበጥ
ትገል ቅጥ አንጻያጡ ተውሳክ የሆኖችሁ

~~ኢጦጭሪያላሰቸች ከሰረገላሰቸች ደቂቀ ችግሩ~~
ፈሽሰቸች ሁለችሁ

የኑከሊዩር ነፋራት አንደድ አቃጥሎ *ቀጭሎ ይፍቻችሁ
ወፍጦንቱ አንጻላሰ የመጻሕፍት ነል

አረጋችሁ ልትፈጥሩት
ያላንጻች መጣጣም የሚቀርብላትን አንደጦገ አንዲጋት
የዐውቀትን አጋባ የመንፈሰን አደባር ለንጻይ
ልትሸጡት

ዘላቂ ጎሊፍን ተር አርጉ በጣጠብ በነጭ ለጭሰቀረት
የጣወቀ የጋ በአእምሮ ሰይሆን በሌጠ ብረና ሰውን ለመለከት
ለንደዚህ ያለ ገብ ከሆነ አሰባችሁ ቀንቦርሰቲውን
ድር ስታቸው

የጥንቶች ሟሎች ጊዜ የዋጧችሁ ያውርጋ ቀበውሰት
ይህን ሥራችሁን አይቶ የሚያልፈው አዎላብ
አጣልክት

በኋለኛው ኑር ተከፋይ ያርጋችሁ ከዲያብሎስ
መንገድ ተሳጥፍኩል ነይህት

ከጥንት ጀምሮ አኛ አንጻላለሁ
ቢቃጠል የሚሥቅ ዘላለም አሰት ነው
ሰለድቶ ለዝብ ሰለተራው ሥሁር ትንሣኤና
ድቀት ከመፈላሰፍ

መናገር ቢያሰፈልግ ሰለነሱ ጠባይ ዳገም ሆነ ከፋ
" ዝልፍው ለከላበት " አንጻው መጠፋ

" አለበመላ ይውሰጡ ወዳዱት ይነጥፋ "

በሜለው ቃል ዘገተን ይሸላል ጣለፋ
ደገጦሰ የሌሎችን

ረቂቃን ሁነው መርገጦን አሸታቸች
አያን ነጻነትፍ ፍርድ መብትና ሰለም
ፈርጥጠው የመጡ ናችሁ ከሌላ ዓለም
በጠፈር ቀዳዳ ሸልከው ያመለጡ ወንጀሎች በጣም
ሰጣይደ ሸፍቶች ሰይሆን አይቀሩም

የነዚህን ቃላት ተገባራዊ አቋም
ሀገሮች ሰንመርጥ በላሰከም ዘጦችት ከም
በያለበት ሥፍራ አዳዘረን ብናይም
በጦድራችን ዓለም ሰፍራ የላችሁም

የሰጣይደ የጦድር ልሰፍት ተጋጭተው
በሸታ ሆኖናል ውጤቱ ጠባቸው

የኩረቤልና የሁራፊል ቋንቋ
ሸፍታ ሆኖ ዘጦቶ ሰሣን አያንቋቋ

ይጠባባሱና ጠፍተው ልጆች
 ጠፍተው የበደለን ያልታደሰን ፍጡሮች
 በመንገድ ሰጠው ጠጣጭ ቀጥቶ ጠፍተው ስለሆኑት
 የሚጠቀሙት
 በረቂቅ ጥቅም አብዮት ፍጡሮች የሚሞከሩት
 በተፈጥሮ ያለው አውነተኛው ስሜት አንጻረ
 ባለበት
 ኑረክቸው ከዚያ ነው መብትና ሰላም ፍርድና ነጻነት
 መቆራረጥና ፍቅር አያልገን በጣሰብ በከገተ አንዛብት
 ስለዚህ ነጻነትና ፍርድ መብትና ሰላም ሁሉም በጠቅላላው
 ሆነው ይሠራሉ በጋራ ተገኝተው
 አጥፍተዋልና የደገፍን ስሜት አደግ ሠራ
 መተው

ለአዎባባሉን ጉልበት ለተጠባባሪ ረዳተዋልና አንዳንድ

አንዳንድ ለላው ሰው

ከጥንት ሆኖ ሰፍሮ አንዲኖር ነው
 ቢቃጠል የሚረገግ አሰት ብቻ አካ ነው
 ደገጠሰ የአንሰሳት
 ሆነ ነበር ጥሩት

ለያሰረገው የሚቸል አንደ ሰይጣን ተሰተ
 አዎን የተፈጥሮ ሆኖ የረሰብን ነጠቂ
 ለሚተ የገረገጡ ጣሰብ የጥታውቂ
 አንዳንድ ለመሆኑ ሠሩን በመገተው ውሃውን

በመጋት የደከሙበትን
 ቀበሌን ወተትን አርገን አይብን
 ለሆኖው ክፍል ለዚያ ለሆኑት
 ለከርሱ አሰባሰብ ግንብ አንዲሆነው
 ከጥፋት ለመገጠቅ ሰጠታ ሰላረገን
 አንደዚያ ለሰው ሰው

የአሰባሰብ ጥፍ አገርን ይሰበረው
 የሆነ ሆኖ አንበሳው ጡትን ታደርቀው
 ከጥንት ሆኖ ሰፍሮ አንዲኖር ነው

ቢቃጠል የሚሠቅ አሰት ብቻ አካ ነው
 ደገጠሰ የገብቱ የዚያን የበረራ
 ያልተመቻች ለታ የትም ቶር አዳሪ

አኔ ታዘባሽ ነኝ አቀጣጥ ልንገርሽ
 ገናና ብትባይ በታተሪነትሽ

የላው በመላዊ አዳግ ጠቅላላው በውሽት
 አደገኛ ስሜትም ቢያደርገሽ

ለከርሣው ክፍል ለነሆኑ አላሁ ስሰጋና ለሌላው
 ጣዕም ለሚያውቀው ጣርሽን በመሰጠትሽ
 አርባ አፈተ ታቦት ለአገሪቱ ይሰጥቶሽ

የጠጡቶች አዎን ባልቱት ዶር ሆይ
 ጭራሽ ያፈራሽው የገዛ ገንዘብሽ ዕንቅላል ልጅሽ
 ሆኖብናል በዳይ

በራሰሽ ውዲታ በላጋሥ ጥረትሽ ጠፍ አየሰጠሽ
 ለሆኖው ክፍል

ልቡን በጣሰብ አንዳንድ አርገሽ ለፈጸሙሽው በደል
 ክንፍሽን ይሰበረው የአዳሪ ጋኔል
 ለፈጸሙት ተገባር ቡራኪ ለመሰጠት ቢያሰፈልገን

በውነት
 መረቅ ዝንብን ነው ደገጠሞ ብር ተያዳን
 አንዳንድን ዳዊያት

አዎን አንቺ ያገረ ዝንብ የሰይጣን ንቡተ
ከጥንት ሆኖ አዳጫ ሲሰጥሽ ያሳገብሽ በከንተ
ሙያሽን ባያውቀው ያሳገዳች ሙከንያት አንዲያ
ሲጠየቅሽ በደነዝ ሰጫተ
አንቺ ነን በውነት ለውነት ስትይ ሐዎትሽን ከስትረስ ስለኖርሽ
በደካም

የሀገር ቄስትን የብሔር ሽኩሎን የወገን አላልን
አርጋቸን አንገቸን ለማጥፋት ለማውደም
ጠንቋይ ነፍሰተን ሆኖ ጥላትሉን ከዳሪ ወደ
ቤት ስተሙላልሽ ለፈጠራሽው ሆኖ
አዎላክ ተመልክተ በኪነ ጥበቡ ባሙሰን
ያርገሽ በላጋሥ ልማቶ

አጫቤ ደም ብዛት የሰንብ ነቀርሶ ውጋኑና
ቶርጠት ደደያት ሁላችሁ
ሰው ያልሆነውን ሰው ከሰያች መረጣችሁ
ለማጥፋት ለማውደም አገዛድ ያበርታችሁ
ከድር ሆኖ በደኖ ቶት ያየነው
ሲነድ ሲታጠል የሚሥቀ አሣት ነው
በመረጠሽ ላይ ለመውተስ የምሽው

አገዛዥብሔርን ባይሆን ያንን ተፈጥሮ ነው
ከትዕዛዙ አልፎ ሐገገተን ጥሰ ያሳገብሽ የሠራው
ዐጠፋን አዳፊን ሙከንያት አድርገህ
በወገዝ በተራራ ጥንት ያልነበረውን መገደርችን ፈጥረህ
ትገረና ጉራጌ ፣ አማራና ገላ ሸርጃና ዶርዘ በማለት ሽንሽነህ

ሐገገሽና ቄሱ ሰማኛ ፣ የኪት ፣ ደርጅቲ ፣ ፈጠማ የሚል ፣ ...
ዘዩ አውጥቲህ

በቋንቋ በልማድ በልባሌ ጠባይ በቫገርገር መገፈስ
ያሳገብሽ ከፈፍላህ
ተገንጥሎ ለኖር የማይቻለውን ተቻይ በማሰመስል
ፊቶ ነገደና ጉሣ በመሥራትህ
ቃዲውን ከቋስ ጋር በመትሐት ማሰረጃ
በአሙነት ለያይቲህ

አንደኛውን ብረህ ሌላውን ጥፈር አንዱን ባለዘማ
አንዱን ባለ ሽሙብር ደደብና አዋቂ አንዲያ
አንዲያ አድርገህ

የማይገታውን የዝሙት ገዳታ በያገዳገጥ ሰው
ላይ ከገትት ለጥፈህ

ይህን የመሰለው ብናኝ ሸርፍሬሬ የተፈጥሮ ህገ
ያለም ፍልሰፍናህ ደደብ ስላሰኘህ
ተፈጥሮ አማካክን ባለጌ ዳኛ ነህ
መድርም በበኩልሽ ሰው ያልሆነውን
አቅፈሽ በመኖርሽ

ያንን ትልቱን ትል ሳይትና ሳርዊን ሙከንያት
ሆነው ሰው አለመሆኑን በደንብ ያብራሩልሽ

ግነው የዳዲቀ አላህ አዎላክ አማልክት
ከየብሰነት ይልቀውክርጉ በሰቀረሽ
አልሰማሽ አንደሆን አልገባሽ አንደሆን
መድር የኛ አዳሬሽ

ሰላቀፍሽው ፍጡር ያለውን የላማ ምናምንቲ
ሐሰብ አንዳገዳን ልገገርሽ

አዎን አንዲህ ይልልሽል
ከፈርሽ ሰው ሆኖ ጓላም አፈር ሲሆን
የሚሆንሽ አካል

"... ደሀ ጌታ ሆኖ ለመጥገብ ከበቃ
 የተገኘ አገጃት ግንን ተመገቦ አገደምን ይጠየቃ ?
 የቤታችን ጽዳት በሥርዓት ቢጠበቅ
 ወገን የለሽ ተኃን አገዲሁም ሽረሪት
 ከምን በታ ትወደቀ ?
 ደራሳ ቡተቶ ልብሰሻችን ቢሻሻል
 የቀጣሮች ሕይወት ለ ምን ይበደላል ?
 በለጠጣ ሆኖ ሁሉም ከግረበት
 ደሀዎ ሙያሌ ምን ነገር ይዋጣት ?
 አገዳትሰ ይደረግ የተገጣ መብትን
 ዝግጁት አዎር ሁሉም አገዲደርሰው
 ትምህርት ቢሰፈሩ

ለብዙ ዘመናት ከኖረበት ሀገር ዘመድ ዲጎተርና
 አገዳት ዲጎገት የጥሩ ?
 በሥራ ድርጅቱን ሥልጣኔን ይዘን ገናና ብንባል
 ለያለ የመታት ጠብቀን ያኖር ነው ዲህነት
 በሀላችን ይታወስብናል
 የያገዳገዱ ጤና አገዳጠብቀለት ልኪም ቤት
 ቢጸጸም

ሲወረድ ሲዋረድ ትውልድ ያወረሰን የቀየው
 በደክም
 በሽታ ቅርባችን አገዳት በገዳ ይውደም..."
 አገገዲህ ልጠርሰ ርገግኔ ይባታች
 ያለረው ያረክል ለፍረ ካለልኝ
 ሆኖም ከመጠዳ በሬት አገዳ ጥያቄአለኝ
 አናገተ ሁላችሁ የዎት መልሱን
 አረ ለመሆኑ አገዳት አድርገህ ነው
 ግለጋን ስታያት ?

አኔስ ገራ ገባኝ ያይነህ ውኃ ሰጫት
 የሥጋህን ሰጫት ሰብዓዊ ኅሊናህ ተመራጭ
 ቢያየው
 ገገረኝ ልረዳው አስረዳኝ ልወቀው ሞት ይትበሀል
 አለው ?
 መጠኑ አገዳት ነው የአይኖችህ ቅንድብ
 ወፍራም ነው ቀጭን ነው ወይስ ሰፊ ጠባብ ?
 ግዳት የተሰነው የሰጫትን አባብ /
 አላሳይ አለህ ወይ የብሉገህ መጥኞር ?
 ሰጫትህ አውነት መስሎ አየታየው ያደረገህ ነበር
 ደገም ያስገደደህ ሆነህ አገዳትቀር ያለጣሰብ
 ዐወር /

በሥርዓት አገዳታይ አገቀሩት ሆነህ ወይ ይይኖችህ
 ሽፍሽፍት ?
 ታወረህ የቀረህ በሰጫት አስር ቤት
 አገደፈለገሁ ልሁን የሚለው ኅሊናህ ሆኖህ
 የገር ብረት
 ምን ይሆን ጠባቂ የአይኖችህ ውሃ ?
 በጣም ደስ የሚለው ጠቀሙ ቢያሰቁት የሰጫት
 በረሃ
 ምን ይሆን ጠባቂ የጁርህ ከበር ?
 ለሰጫት በሀሪ ያረክል ተብሎ በተሰሩ ሲመተት
 በሰብክት ሲያሸኹት የሚጠፍር አብር
 አገዳት ይሆን ሥራው የምለስህ ሥጋ ?
 ለርኩስ ሰጫት ቢባል መራራ ቢሰጡት አረተን

ሲያቀጥቡት ለውጥ አጠፍጦ የሚያደርገው ሽግ
 ያፍንጠህ አሠራር ምን ይሆን ምስጢሩ ?
 ሰሜኑን ለማገንገን ገጣታውን ሽታ ቀይሮ ሲያደርገው ያለመጠን ጥሩ
 እንደዚህ ከሆነ የተፈጥሮ ጠባይ
 ለሰሜኑ ከሆነ የመኖርህ ጉዳይ
 ንግርን ተደሰት ደስታን ተሰቃይ
 ገን ያሰብከው ዓለማ አልሆነ ብሎህ ሲከሸፍ
 ሁኔታው ሲጠጥር

ጠጠሩ እንዲላላ የላላውን ወጥር
 በኒነቱ ክልል አፍንታ አይቼ የፍንቱን ሰፍ ገር
 ላለመኖር መኖር ለመኖርም መኖር
 ላለመጣር መጣር ለመጣርም መጣር
 ለማገኘት መታገል ለማጠቃለያ መጠር
 ለማትረፍ መዋተት ለመከሰርም መገር
 ላለማሰብ ማሰብ ለማሰብም ማሰብ
 የኋላ ኋላ ገን እንደዚህ ለመገጠር
 ላለማወቅ ማወቅ ለማቅም አውቆ በጥበቡ
 ድርጅቱ በሀብታት ለመኖር
 ይህ ነው ፍልሰታው የዘመኑ ነገሩ የጊዜደኝን
 ታምር

ሆኖብኛል ለኒ ዕውር አንቀጥቶ ላይ ላይ አድርጎ
 እንገዳህ ለዚህ ከሆነው ምን ድር ነው ምርምር ?
 ንላፍን መረጃ ለውነት ሲጻጹ በውነት መጥቀስ ?
 ታዲያክ ንገሩን ምን ድር ነው አውቀኝን ጥበብ
 ፈልሰውና አነሱን ለማገገሥ በለው ጥረት
 መሸጠ በነሱው መጥቀስ
 በረቂቅ አለገታ ያሉበት ትቶ ከሌለበት ለማምጣት
 ዘላለም መገሩቀቅ መገሩቀቅ መገሩቀቅ
 ድሩ ጠብ ለይል ንላፍ ላይረክ አሰክ መጠረሻው
 ሰውን ላለማወቅ
 ያንን ትጠቅም ትጠቅም እጅ አገር ያለውን የሚጥረውን
 ጠንቅ

ሆኖም ያዳግ ልጅ ብትሰማኝ ተመክር
 የዳዎ ውስጥ አይጥ የሚዳውን ገንገን ገር
 የቆጥር ክርክር የዳኑ ውስጥ አገር
 የመንደር ዲቦር ሀዘብ የበረሃው ነብር
 የጉዳይ አሸን የበሀሩ ውስጥ አዘ የረገረጉ
 አልቅት የኩይባው ተጭጭ ያዩር ሺረ አዎራ
 ከቶ ሁሉም ነገር
 በደመ ነፍስ ኃይል የሚንቀሳቀሰው ጠቅላላውም
 ፍጠር

አገንክ አመንጃክ ክርትስ ደቀለ አይቆ ሰልቆ
 ሰልቆ ለሆነው እንዳትቀር
 አሰብ ተመራመር ጠንቀል ተፈላሰፍ አጥብቀህ
 ተፈቀቅ ላንተነገህ ሰትል ሁኔታው ቢረቅም ከዘመኑ ነገር
 ይህ ነው የገሩሩን ዘረ ለመኖ ገር
 " ነቀፊታ ቀርቶ ድራሽ አባቱም ጠፍቶ ስህተት እንዳይቀጠ
 እንዳንደ ክፍ ሰዎች በላንበት ሀገር በላንበት
 " ዘመን አደራ እንዳፍጠ "

የሚለው አዘውንት በዚህ በድብረትን ቀጥሎ ቢያመዘንም
 አኒስ በበኩሉ ከእንገዳህ ወዲያ ሰው የተበላሰውን ስሙን አላነሳም

ለመረገም ተፈጥሮ ተረገም ያለውን መርገም ለይመልሰው
ሁለተኛ አልረገምም
የሆነው ሆኖ አንደሆ ይኼ ለዓለም - ዓለም

አረ የወገዱ ያለህ

/ ኃይሉ ገብረ ዮሐንስ /

ከቡረን ከቡረት አንዲት አመጧችሁ
ለዚህ ታላቅ በዓል አንድን ደረሰችሁ
የወገዱ ልጅ በዓል ማክበር አለባችሁ
ከተማ ላይ ዓለም በመገኘታችሁ
በመምጣታችሁም ጥሪ አከብራችሁ
በጣህበሩ ስም ወሰንጥና አቀርባለሁ ቅር በይላችሁ
አኔን ደስ ብሎኛል አንድን ደስ ያላችሁ

የጸገናው አበባ ታሪክ ከርከርጥ
መላ አካላቱን ያገር ፍቅር አስጥሞጥ
ወገንን የመደዱ ስሜት አስከርጥ
ስፖርታዊ ፍቅር አንድደ አቃጥሎጥ

ይኼን ገጥም ለመደረስ ሁኔታ ገፋፋጥ
ሰለዚህ አደሬ ልብ አርጋችሁ ሰጡጥ

ያበበን ውዳቤ ከጣቀረቤ በሬት
ቅኔውን ሰላወርዶ ሰለሰሬው ትንገር ት
ገጥሙን ሰልደረድ ሰላየሁት ትዝብ ት
ሁሉንም በገሰገሰው የልብ ት ታጋሬት
ዝናን ያስገኘላት ጭምር ውድድሩ
ጣፈቱን የሚለው ጥንታዊው ደስጤ

አንዲት አንደመጣ ከጋንቤ ከሥሩ
ልጠቀስ አወዳለሁ ታሪኩን በጭሩ
ከሰርሰቶስ በሬት በሬት ከዘጠና
ሰለም አንቀላፍታ በፔርቨያና አቲና
ያንዝብብ ነበረ ተውጊያው ደመና

በዚህ ከፍላ ዘመን ህዝብንና ሀገርን አንደ ስም
አቅልጦ አንደ ገል ቀጥሎ ሁሉን ያስበገረው
አዎባ ገንገ ሆኖ ዓለምን ያናጋው
ዳርቀስ ነበር የፔሪቨያዊ መሪ አጁን የሚፈረው
ዝነኛው ዳሪቀስ አስከትሎ ሂደ ቀጥሮ የለሽ ሠፈደት

ገብሮ አያሰጥ ትልቁን ነጋሪት
አዎቤልታ አያሰነፋ አንዲሁም መለከት
አዚህ አዚያ አያለ በየደረሰበት
ከዚያ በኋላ አቀመ ቢስ አህጉራት

የሱን ከፍላ ገዛት አጁን በጣሰፋፋት
ሕዝቦቹን በሪያ አርጉ ሕይወት በጣሰጡት
በፍጹም ነፍጊቸው የሰው ልጆች መብት
ከቶ አንዳይኖራቸው ፍርድ ነጻነት

ደገምም ብሰጽገና ሰለምና ምቹት
በጭቆና ቀንበር በመከፈ መቅሰፍት
በዲንቶርና አውታር ወጥሮ በመገታት
ያስቃይ ነበር ጥቃቅን መገንሰታት
ህዝብን ማሠቃየት ገዛቱን ማሰፋፋት ዓለጣው አድርጎ
አቲና ዘመተ ዘንባታው ዳርቀስ ገሽ ጠረገ ይዘ ውድቀቱን ፈልጎ
አጁን ተሸገሮ ሲደርስ ጣፈቱን ከረባዳው ሥፍራ
መጣሁ ብሎ አሰጣ ፋከሬ
አንዲሽንና ሰያውቅ የየሁ ተብረሬ

አገራዊ ግንባታ ስራ ላይ
 ርዳታ እንዲያገኙ ከገረቤት ሀገር በአሰጋጅ ታውያን
 ስራ የገነነውን በግንኙነት ለጠን
 ፊደላዎች ተጠሮ የተሰየመውን
 የወገኖች አባጋዝ የግንኙነት ተገዳሪ
 የደጋፊ አባላት ሆኖ የታወቀውን
 ለኩት ወደ ሰጋጅ ሰይጣን ሰይጣን ወዲያው
 በዚያችው ቀን
 ሁለት ቀናት ሁለት ሌሊቶች
 ውሃ ባሩ ሰያቅ ስራውን ሰላቶች
 እንደሮጠ ሰያቅ መልክ ተገኝ አድርጎ
 ውጊያውን ቀጠለ ወዲያው ተመልሶ
 ያበደ ጠርነት ሲደረግ ያይቶ
 ረባዳው ሀገር የብዙዎችን ደጋ ሰይጣን ጠጥቶ
 የሰጠ ተገኝ ግንኙነት ስራውን አሰጥቶ
 የዳርቀሰ አቅጣጫ ስለመጣው
 የፎቅ ግንባታ ስራውን ሰላጠነው
 በመጨረሻው ላይ ደግሞ ያተገበረ ሆነ
 ግንኙነት ፊደላዎች የሀገር ፍቅር ይዘት
 ደራሲ ሰላጥኖ ደስታ አሰከረት
 የፍሰት ስራውን ስራውን ነገረች
 አላሰጥኖ የሚለው ደስታው ረገጠች
 ቀደም በከተማው ደራሲ ሰላጥኖ
 ስያ ሁለት ማይል ስራውን ይሰራች ፀረፍት
 አዳርጦ ሄደ ስራውን ከከተማ
 ከመጣ ባራት አንድ ቃል አሰጣ
 ተተናገረው ቃል " ቪክትሪ " የሚል ነው
 ስራውን ማይል ሰላጥኖ የሰጠው
 ፊደላዎች ግንኙነት ስራውን ሰላጥኖ ስራውን
 ደፍቶ ደገገት ስራውን
 በከተማው ያለው ስራውን ሰላጥኖ ስራውን
 ወንድ ገረቤት ስራውን በጠጥ ተገኝቶ
 " አረ የወገኖች ያለህ " የሚል ማህ አውጥቶ
 በዋይታ በሮሮ ስራውን ሰላጥኖ
 ሀገር ደፍቶ ስራውን ያህል ግንኙነት
 የሀገር ፍቅር ይዘት ወገንን ለይዳኛና
 አውገኛውን ወገን ለገር የሚቀና
 ገብዝ የገረቤት ስራውን የሚያጠ
 ለሀገሩ ጠና
 እንዲሁ ለሌሎች ስራውን የሚሰጥ ስራውን
 የዚህን ታላቅ ስራውን ግንኙነት አሰበው
 እንዲሁ ለከተማ ስራውን መታሰቢያው
 በሥራ ስራውን መቶ ዘጠና ስራውን ላይ
 ገረቤት ተሰጥቶ ተው
 በሥራውን መሪ በዚህ ስራውን
 አላጥኖ የሚባል ጠጥቶ መሥርቶ
 በጥንት አዘጋጅ ከጠቅላላ ስራውን
 ማራቶ እንደኛ እንዲሁ አድርገው
 በመጨረሻው ወቅት ገና በሰላጥኖ ስራውን
 አላጥኖ ስራውን ስራውን ለማገልገል
 እንደኛ የወጣው በማራቶ ስራውን
 ለደስ ይባል የነበረ የገረቤት ገጠረ አካላ ከመጣ

ድሉን ተገናኝኖ ስታዲዮም ቢገባ
ሕዝቡም ተቀበለው ተደርጉ በጣም ይቀ

በታላቅ ጭበጨባ

በስታዲዮም ፍቅ ላይ ያለው ቤት ወይዘሮ
ሰብሉን ቀለበቱን ከሚቀሩን ሉቲውን ጠለበት
ወርወር

ከመደንገትም ውስጥ አንድ ሆቲዮ ቤት ያለው
ቃል ኪዳን ገቢላት አስከሞተ ቀጽበት ሆኑን
አንዲቸለው

ሥራው ልብስ መሰረት የሆነ አንድ ሰው
ሥራው ገቢላት ልቡሱን አንዲሠሩ ሰይሰንፍ በየጊዜው

አዳፈ የሆነ ፀጉር አስተካካይ

ሰለጣንነት ፍቅር ያለውን ሰሜት ሊያሰይ

አስከሞተ ደረሰ ፀጉሩን ሊያስተካክል ገቢላት

ቃል ኪዳን-አዚያው በደባባይ

ሊስትር አንደኛ ሰቅሎ ሰሜት ገንፍሎ

ጣጣውን ሊያፀዳ ጉልበት አለገ ብሎ

ወዲያው ቃል ገቢላት ሊሠራ ዘላለም

አሱን ተከትሎ ::

ሰፊውን አጥበብ በጭር ሲጠቃለል

ይሰው ነው ተሪክ የጣራ ተን ብሂል

አንገዲህ አዲሳት ብታሰብ ሁሉህ

ከዚህ የመጣው ለጭንዎ አይደለም

ከጥንት በገኘነው አቴዎ ሰርዓት

ገብዝ ጣዲኒያንን በዚህ ታላቅ ጭንቅ

ጣጣን ለጣጠር ነው መሰጋገም ለመሰጠት

ደገጦም ለመደገፍ ወንድ አንደሉ በገር አንዲያሰይ

ጣጣንነት

ዲፒሲሰ ቢሆን በዚያችው ቀን ሞቷል

ፍጠናው ላዘር ሮጠ ሰይዘርሰ ደይወቱን

አጥፍቷል

ሰን ተን ገብዝ ጣጣን አቅም አያነበው ተጉትቶ

ይገባል

ከታች ከላይ ብሎት ሰን ተ ጉቶ ፈልጏል

ሌላው ጌቶ ጣጣን ብዙ ተንገላጅል

የኛው አበበ ገን ለተክሮር ታይቷል

በዚህ ተገባሩ በሌሎ ሕዝብ ተደንቷል

አኛው ልግ ደንቀው በደንብ ይገባኛል

ጭንቅ ይያል ነች ያች ወላጅ አና ንህ

ጭንቅ ይንቅ ነው ያወላጅ አበታህ

አን ተን ያህል ጣጣን አን ተን መሣይ ገብዝ

ከጣህፀንፍ ከአብራክ በፍለጣህ

ለሀገር ለወገን በረከት አንድትሆን አሰበው የሰጡህ

የነሱም ጭንቅ ነው ያሰገኘው ዝናህ

አንሱ በይኖሩ አን ተሰ ወዲት ነበርህ ?

አንድ ጊደጅ የአበበን አናት ባለን አቅጣጫን

የምንለም ነው

በሌላ ጫዳ ላይ ሮጣ የጫቀዱ ጋያል ጉልበት

ያለው

ሰለጣንነቱን በጣም ጠንካራ ሰው

የጥንትነት ተገቢር አንዳይተወብን ነው

አኔ በአኔነቱ ያበበን ወንድነት በመርዎ ሰዓወ
ሰመባው ልቡ አገሩ አካሉ ጠቅላላው
የሰውኛ ሰይጣን የመላክ አገኛ ነው

ያበበን ወንድነት ጦኑን ልናገረው
ሆኖም በልዘባርቅ ብዙ ነገሮችን
ሰለሱ ያሉኝን አገዳገድ ነዝብቶኝ
በሜሩ አገልጻለሁ የኖ የኖ ያኝን

ከጣሊያን ጦድ ገብቶ በርጫ ጠየታ
መጣሚያ ሰይፍረው በገሩ ብቻ ዘመቻ
ያላገዳች ገርገርታ

ብቻውን ተቆግቶ ሰሰተኛ ድል መታ
ይህ ነው አገሩ ገብዝ አገድ ሆኖ አሚረታ
ይህ ነው የኔ ተጠኔት የሱ የሷ ሀሰብ
የኖገተ የነሱ የሌሉሉኞች ጦኛት

ጸገኛው አገዳገህ ሀገር ለማሰጠራት
ገብዝ አገዳገጠቀ ወገንን ለማኮራት
ደገም አገዳገጠክ ኑር አገዳገገኝ ሥርዓት
በይሉኝታ ሰበብ በኖርሀት ጦክንያት ደገምም በቸልታ
ብንኖር ወገድ ልጅ " አገዳህ ለርገ " በማለት መላ
ሰትመታ

አበበ ሰላሳህ ይህን ገዜ በርታ
አይሰከም ብለህ ፈጽሞ አታመገታ
አሱ ይነገርሀል የረጠውን ዘዴ አገድ በገድ
በትርታ

ገፍፍ ፡፡ የኖ የማይሰለቸው
የረባቸው ሃገር ብቻ አግይተግቸው
የሌሉን ጠንድነት ጣመን ያወከቸው
የሰውን ሰውነት ጣወቅ ያቃቃቸው
ያገተን አዲስ ሲሰጡ በገዛ ቤታቸው
የነዚያ ዘመዶች ጋን ነገር የጠቸው
አገደሆን በማሰብ " ወመደገገኛ ወመኖረህ "

በዚህ ጦክንያት ነው አገራዊ መጠኑ ክረ የሀገድ ያለህ !
የነቲያድርሰ የነፋሲሰ ሀገር
የዋሰንሰኛ የሚጸከክ ብሔር
የጸገኛች መኖሪያ የወንዶች መገደር
አገዛር አሰበሉት አበበን በይፈጥር
ደገምም በያሰታውሰ አንቀለታታ አገዳትቀር
አገዳሮጥ በያደርገ በይገባ ጭድድር
ጊዘኛ ያለም ሕዝብ ረሰተውት ነበር
ተቀበለም ነበር ትገሣኤ በሌላው በሲኦል መቃብር
ወገድ አገዳህ ነው አገሩ ሮጠ የሚቀድም
ሀገር የሚያሰጠራ በተከበረ ሰም
ወገን የሚያሰክብር በጠቅላላው ዓለም

ለላውላ ሰነፍ ቢኖርም በይኖርም
መሰዘን አድርቅ አገሩ አርጠቢሰ አይደለም
አሁን ከሚጠሩው ፈገጠንና አንበጣ በምንም
አይበልጥም

የመኖር ጠይቅ ተገኝ ጠቀሜታ አይሰጥም
ሳገር ተቀርጿሪ ለወገን አሰቢ ብናገኝ ጦኛልባት
ደገምም የሚመክት ሁሰጣዊውን ጠላት
ጸገኛና ገብዝ ልጅ አገዳኛር በብዛት

የወንድ ያለህ አንበል ሁሉሉኝን በገድነት
አንቶኔ ሰትሰማ ያደደን ወንድነት
ክረ ለመሆኑ የተገ ጉድጓድ የጠት
ደገምሰ ጦን አሰበች ሰላኛ አኛነት

አበበ ገበዙ ገልብጦ ሲወጡ
 ግንደነው ዝቃታው አንተ የዋህ ዳፍንታ
 ሰብስቦ ገልብጦ
 ለራሱህ የግዳህን ወገንን የግንብቀት ሀገር
 የግታሰብ ጅሎ ቀበጥባጠ
 ዓለግ የሌላህ ነብረተ ፈንጋጠ
 ፍጻሜህ ሦን ይሆን የተቆኔኑህ ጠጠ

አበበ አሰብሳህ ምሳሌውን ሲሰጥ
 ከዚህ ነት ግጥ ውስጥ በተሉ አንድታወሰጥ
 ኸረ ለምንደነው በፍጥነት የግንብቀት ?
 ነገድን ከፈፍሎ ወገን በመለየት
 በተፈጥሮ ቀለም በመልክ ዳግጥላቸው ሰውን አያገጡ
 ሕዝብን በጣባለት
 ጥቁርኝን ጠቀኛ አንዳያገኙ መብት
 ደብዛ አፍሪቃ ላይ አቋቋም ያለው
 አልባሌ መንገድ

በሰው ሀገር ገብተ የሚነሳው ሕይወት
 ግን ይታዩው ይሆን ቨርድርድ ስለሰበ
 ድሉን የሰጣለት ?
 ግን ይሆን ዓይነት ያደረገበት ሰሜት?
 በደውቀ ነው አንጅ በደሰብ ነው አንጅያ የዋህ
 ከርፈፈ

ቫረ በገፈኝን መጥ ወንድ ጠፋ
 አጋደም የሚረገድ በጉጤ አሜንፈ

በጋቫና በጦር ቢያስፈልገን በካፈ
 ፈሰ አያገጋ በፍንጣ አሚደፈ

ሰርገን ፍጥፍጥ አርጉ ደሚን የሚያስተፋ
 ጥርሰው አወሳሰቁ ለመብጥ የሚያስፈ
 አንገሰን በጥብጠ ሕይወት የሚያጠፋ
 አሰር ያዘው አንጂ ትዕገስት በተሰፈ
 አረገ አደንገዙን ደግጦበት ፈላሰፈ

ለወገን አሚቶ ሁለተኛ መሰ
 አንዳሰሰ ያለ የግዳህ ለራሱ
 ስታገኘ ሀገረ ግንኛ ደስ በላት ውስጠጭት ነፍሰ
 ገን አንደ አማሰጠው አኛው አቫቫላን ነብረት ከደለበ

ሁሉም በዓፊናው ለሀገር ካሰበ
 በገፈኝን ምልክት ሚሊዮን አበባ
 የኛ ሟገና አበባ አኔ አለመንህ
 ደመቱ ሟገና ሰው ቢስ ገበዝ ከስታፈ
 ነፍጠኛ ወዲያ ወኝህ ብላህ
 ለሀገር የሚያሰብ ሲገኝ ምናልባት በዓቤተ
 ሮጠህ
 ታጠቀን አንድን ነሣ አፈሰገን አበከህ /
 አኔም በበኩሉ አያጠኩ አጠራላሁ ኸረ
 የወንድ ያለህ /

ከብርሃን የሚፈጥን መሳጭ ያለን ብላው
 ከነሱ በስተቀር በዓለም ገጽ ላይ ሌላ ሰው
 በፍጹም አንደሌላ ጥረው

በርኩት ሲመኩ በሚሰይፍ በክፈ አንዲሁም
 በሌላው
 የኛ ወንድ አበባ በአገሮቹ ሮጠ በመደር
 ሊቀደሙት

አዲስ ራሽ ሌሎች ምህገሮች ምን ተውኔት ታያቸው ?

ባለው አቅጣጫ ሠርቶ ህገሮ የሚያስከብር ወገን የሚያኮራ ዝናን የሚያዳብር አንጻብ ያለ ጠንካራ ወታደር አስፈላጊያችን ነው ባሁኑ ጊዜያችን በውድድር ቀዳሞ ችሎታ ያለው ሰው ሪከርድ በጥሰ የሚቀየር / ቢያነቃንቅ / ነገር " አላሰሮጥ አለ አንጂ አዳበዛ አንቀፋት የወገፈሰም አገራችን ህገጌ ነበረት ይህንን ሁኔታ በጣውረድ በጣውጣት የሚቀረቀሩ ብዙ ሰዎች አሏት ገን ምንም አልሠሩ ከጣውረድ በስተቀር ተታለው በኒነት

~~የወገፈነት ተገብር በገፈሰ ለመሥራት ለባሉ አንዲያደናናን የሌሎች ድርጊት ጉዳዩ አንጻገብን አንዲሰጠን ብርታት ወደፊት ሰይሄቶ ግዳት ነው ገረቡት ሌሎች ቢያስፈልገን አበባ በፈጠው ሂደ ለያጠጣሪን ይችላል በፍጥነት ጥቁር ስቀደግቸው ነጭን ጉበዞች በቀለም የሚያይዙ ከገቱ ዳከግዎች የአኩሪነት ጠላት አይነት ፍረ ቢሰኙ ምን አናድርገን አንዲያ ያንኪያች~~

በሌላ ሁኔታ አይደለም ዝና አላገኘው ስለቀሉ አይደለም ምስጋና አላተረፈው ስለሸፈ አይደለም ውዳሴ አላሰፈው ስለሰሰ አይደለም ነብረት አላቃኘው በሰንፍፍ አይደለም ሀብት አላደሰበው በሰብከት አይደለም ህገሮ አላላጣው በፍከሩ አይደለም ወገን አላከብረው በተሰፈ አይደለም ኑር አላሸሸለው የዚህ ምስክሩ አጥጋቢ ግስረቸው በታለቅ ሥራውም የለም ያደነቀው ህገሮን ወገንን ባለም ያሰወቀው የኒ ያንተ ወንድም የሱ የሷ ወንድም አበባ ብቻ ነው

በመኖር ድንገት ውስጥ ፈቃድ ያለው ሊኖር ገብዝ ብቻ አንጂ ሌላው በዚያው ይቀር የፍጡራን ጭራ ፈርግ የተባለው ተጋፍጦ ለመሥራት ድፍረት ስለሌለው

በተፈጥሮው ጠባይ ወኒ ስለሚያንሰው በድል ዐውደግ ሳይ መገፈጥ ሲሰነው ወዳጅነት ከመሮጥ የኋላት መገዝን ሁሉ ስለሚሸው

ከድል ለላመደረሰ ሲሮጥ ወደኋላው ሲሸሸ የሚያይበት ከደጡ የይን አለው ከዚች ሳይ ሲጸርስ ከቶ የሚረባው አንድ ነገር አለ ስለጠቀሰው የማሳልፈው ምን ገብዝ አለኛ ምንሰ ወንድ አለኛ ሆኑን የሚቀጠው ያገር ድንቅርና ቀጭሎ ሲላጠው አጅ የሌለው ቀሚጥ አንስቶ ሲያፈርጠው

በአረጋጭ አያዩ ሲጠበሰ አካሉ ሲጋለጥ ገበያው
ለይኩን ለይኩን አሜን አሜን ብሎ ጊዜ ይምጠ
አያለ ራሱን በራሱ ይልሎ አታቶ አንዲያ

አንዲያ በመሆን ሸቆ ሀልወኛው
ለያገገገጉ ቢያስብ ሥልጣንና መንገድ
ይገመገሙ ቢላገሰው የሐሰብ ነጻነት
ብላጭቅ አስከ ደቂቅ ቢያገኘ ሥርዓት
አንደፍለታ አስቦ የመሥራት ቢሰጠው

ኖሮ መብት
መቼ ይሆን ነበረ ሀገር ማውደል ይደግጥና
ከቶም የዲህነት ?
ቆራሽ የሚያስቀምጥ አይገኝም ነበር ሌላውንም
ሰጋርት

በገዛቱ ረገጥ ተወሰነን ሰንቀር አንቀደም
ነበር በሌላው ዐውቀት
አንዳበቦ ያለ ገብዝና ሻገና ቢኖር ኖረ በገር
ምሥጢር አየበላ መቼ ያውክን ነበር ?

አንዳንተ ያለ ሻገና ቢኖረን በብዙ
ዲሞብላቅ ይል ነበር የሰጋርታችን ወዘ
ይወጣም ነበረ የምሥጢር መዘዙ
አንዳንተ ያለ ሻገና ቢኖር ጥር በገር
አላያ ከፈታሊስት ከደጋ ስር ተጠባቀው
መቼ ይመጡ ነበር ?

አውነኛው ወገድ ቢያሰይ ኖሮ ተገባር
ሰስና አሜካላ በሀገራችን ላይ መቼ ይበቅሉ ነበር?
አውነት ገብዝ ኖረ ቢሠራ ለሀገር
ሠራዊት ሰይጣን በፊትመጠን ነበር
አንዳበቦ ያለ ሻገና ገብዝ ልጅ ቢኖር ኖሮ
በገር

የገሣ ልቆነት መቼ ያኖጥር ነበር ?
የተየረዱ ኑሮስ መቼ ይሰፍን ነበር ?
አውነትን ወሸት መቼ ያገባይ ነበር ?
አኔ አንዲህ መለቲ ቀልድ አይምሰላችሁ
አበቦ ያብባል ገና ግን አይታችሁ

ደልን አንድናገኘ አንደጋንም ብለን
በዕስተኛው ጊዜ በጣም ተሰሩ አለን
ፍሰሐ አንዳደርሰን አስከዚያው የቀየን
መሆንም አለበት " ኸ የወገድ ያለህ " የለት
ጸሎታችን

ሐተታ አላብዛ ይበቃል በጭሩ
ያበቦ አንደሆን ታሪኩ አያልቅም በሉ ደገህ አይሩ

ኅዳር 19 ቀን 1957 ዓ.ም

ዳንቨርስቲ ቦሌጅ

ጥርቢን ምክሩልኝ

/ ስፍላ አቦቸር /

ተው/በሉት ተቀጡት
አይሆንም በሌላኝ
አቦ / ገንፈልኝ
ጥርቢን ምክሩልኝ

... /

አንደ " ቀን "አንደ " ለት "

" አሁ " ብሎ አንደ " ሰንበኛ " ጭር ይልጋል

" ሀ " ብሎ አንደ ደርሶ ሆኖ አንደ ደራሪ ሆኖ

ደርሶ ቀጠጦት አንጂ ገንጠል ሆኖ

ዎን ተበደለኛ ? ላይ ዎን ሆነኛ

ከዕረት የመፈረ የከበደ ጣኛ

ዎን አውጥቶ አውርዶ ዎን ተሸከመኛ

" ሆኖ " የቻለውን " ጥርሶ " ዎን ቻለኛ

ቶሎ " ብልጭ / ደርገጭ / " መከፋት አጠኛ ?

ሰንት ዎኖ ዎን ተ
ተዎልቶ በአንጀት
ሰንት አንኩር ገፍሮ
በውሰው - ሲጠፍር
ነገር - ሲሰጠው
ጭኛ ከበደኛ አለ

" ሆኖ " = ጭኛ = " ሆኖ " ባሰው ?

የቀርብ የፈቅ ዘዴ ሚሰጠር ዘጠኝት ሆኖ

ሁሉ ነገር ገብቶት መተው መቻል ይቻላል

ጸሐፊ አንጻሎው - ፈክቶ አንደጠጣ - ረክቶ

ሰዓ - ተበደረ ተርፍት - አንጻረረ አንጻይ ሆኖ አንጂ ነው

" ሆኖ " የለመደው የት አባቶ ያወቀው ?

ብቻ - አሁን አሁን - ደረሰ የጥርሶን - ተወሰ ዲብቅ ጠባይ - ለብሰ የአጠሀ " አሣት " - ገርሶ / አይሆን ነገር ቀጂ በፈሰ ፈቃድ ማደር

ዐመል አወጣ አንጂ

የሁላችን ትንሽ ይህ ጥርሶ ከመጣ

ጥረ ብሰል አውቆ በውበት ከነጣ

ሆኖ " ሆኖ ባሻ / " ሆኖ ቡሎ / " ሆኖ ሱሉ አመል አወጣ

አኖኞ :- ይህ ጥርሶ አካለ ገላ ልብሰ

" ዕረፍ " ሲሉት ማረፍ አይቶ ሰዎቶ - ማለፍ ሰሶራ ጭኛ

የ" ኒነት " ምን ? ምንጭ ሰፈ
 ጠ - ጠ - ሰ - ጠ - ጠ - ፈ ነው
 ምስጢር /

አና
 ከሞገስ " ሞገስ " ከጃጃም ጃጃ - ጃጃ
 " ዕብድ " ብትላገ

ብታዳገ - አዳህህ
 ባይህ - አዳኸገ
 ሣምኮህ - ሣምከገ

አንጂ
 አኒን ከኮም አላወከገ
 አዳው - አዳህ ? አዳው /
 " ገንጠን " - በ " ገንጭ " ህ - ሰትሰለው
 ከፈቀ " ጂርባ " ህ ነው ያለው

አናም:-
 " ሞገስ " ከላከገ " ሞገስ " ነህ
 " ዕብድ " ከላከገ " ዕብድ " ነህ
 የሆነከው ሁሉ ሆኜ
 ባለሀበት የምገገ
 " አንተ " ጣለት " አኒ " ነገ
 " አንተ " ና " አኒ " - " አንተ " ገንጠን
 " አኒ " ና " አንተ " - አኒ " አንድ ነገ
 " አንተ " በኒ " አኒ " ባንተ አንድ ነገ

———— // ————

ሹመት / መንገድ ለግ /

/ ወሰጠቀ ገጥም /

- ከላጠበጠቡ
- ወይ ከላገባቸው
- ወይ ከላሰረቱ
- ወይ ከላሰረቱ
- ወይ ከላሰበቱ

ግ = ለግ ይቀሰጣል ከጊያ ከሱረቱ ?

ባሽ አሸባር በአጭሪካ

የዛሬ አሰር ዓመት በታላቀ ሹመት
 አጭሪካ ልከገ ነበር መንገድ
 የሸገገ ተገ ገዢው የሰላም አደርሁገና
 ሸር ሸር ሰጠ በገደ አውራ ጉዳና
 አላፊ አገዳጭን ጥቀሩን ነጡን
 ሰይ ሰመለከተው በኢትዮጵያዊ ዓይን
 የውሃ ጥም ደርሶ ሰላረገገ ቅጥል
 ከመንገድ ዳር ከላኝ ከገደ ትንሽ ውቲል
 ጉራ አልከና ገና ከወጥቦር ላርፍ ሰጠ
 ተገደርደር መጣ የውቲሉ ጌታ
 አጭረው ቋመ ከጃለው ለግታ
 " አብዲል ሰክርል አንድ ? ምንድን መሆኑ ነው ?
 በል ነከገ በዱላ ነገባርህን ለቡነው / "
 ብቀ ሰነገገር ሰጥቶ በግርግ
 አሰላፊው ሆነ አሰታፊ ዳገ
 ለጥ ብሉ አጂ ነሣና አንዳገፈኝን ህገ
 አሰብር ጠየቀኝ ምን አንደጋፈልገ

አኒው ጉራ ያልሁት የሚጠጠኑ ነገር

ለመሸት መሆኑን ነገረ ከወገብር
" ይቅርታዬን ጌታ ፣ አዝናላሁ በጣሙ

ምናምንት የለም በከጎት አይደለም
አለና አጁ ነሣጥ ሣቶን ገነፈለ

" ውሃም የለ ? " ብለው ፣ በሣቀ ገነፈለ
ጤቱን የምለው ሰው ሁሉም አጠባባቢ

" ብረሽ / ተባለ " ብረሽ / ብረሽ / "

በጣም ተገርጫ ደገቸገጥ ያየሁት
ከዘራዩን ይዞ ሂደሁን ወጣሁት

ለባብ ገብቶ አይጁ ባሰላሰል የሚ
ያን ደዘዘ መስኮት በስተቀላው አገደሚ ፣

አራዳ ገሪኮች አገደሚሾሙት
ያለ በያይነት አየሁኝ ብሰኩት

ገዝ አለኝ " አሁን አዲሳቢ ሆይ
አገርም አገደ ሰው ይኖሩታል ወይ ? "

አገጣጠሙን ሰይጣን ጠገቢ
አስተውለው ሻመረ መስኮቱን ተርቢ

የምገዛውንም በልቤ ቸጥረ
ዳገም ልገቤ ስል በስተቀረ ዘረ

ዘወር ብዬ አያለሁ የውቴሉ ጌታ
ተኩር ያየኛል ወደኔም ተጠጋ

ሰንት ነው ሰውዬ ያገዱ ብሰኩት የጋ ? "

የያዘው አባዙ ብሎት አለናገር
ዓይኑ ደም ለበሰ ይገረጥረጥ ሻመር

" ዓለም ሁሉ ያውቃል መሆኔን ተገሽ...
ትገሥቱ አሁን አይደል

ጥፋ ብረር ሸሽ / ...
አገጥህን በባህሰ ሰላፊደሰው ፣

ይህ ፈጠጤ ዓይነህን አዘህ ሰላፊሰው /
አቡቁ መገባኪ አገሰህ አሁንሰ

መስኮቱ ፊት ደም ልክጠባባባ ? /
ገበያ አለገኘም / ደምበኛ ያገኜም

አዘህ አገተን ብዬ ዳገመኛ አይመጠም
ሥራ ሥራ አኮ ነው አይገባህም አገዳ ?

ግዳ አትገተር ፣ ይቀረጠል ገገዳ / "
ይህንን አገዳለ ፣ ተጠው ጠና ጋለ

አገጣጥ ጉገጣም በቡጢ ነገለ
በባኮሰም አይለገም መልሶ መልሶ

አስኪሸረፍ ድረስ ጥርቢ በደም ርሶ ..
ዘለጥ አደረገሁት በያዝኩት ከዘራ

ገና አልጠቀመው ፣ ዘበኛ ተጠራ
ፖሊስ ቢር ሂደን
አቡ ተለቀቀ

አሸብር ከጠባይ ገን አወህኒ ጥቀቀ
ጣን ለበጣጥ አዘያ ዘረን ብቸጥር

ብሸልል ብቅራራ ወይስ ብረከር ?
ደረቱ ላይ ያለው ያገረ ባገዱራ

በገና አገሪታን ባሰት በውሽት
 አቃተኝ ማገገም ከቶ ማሰረዳትም
 ሲቸገረኝ ጊዜ አገዳን ተጠገኜ
 " ሸገኛን " አገዳህ አልኩት ነገረን አሰልፎ
 " በማህፀን መገደብ አላሰጠኝም
 በሰው ጠብ ገብኜ በከንቱ ሰደከም ?
 አውቃለሁ ከቀንትም ነጭ ሸገቅለ
 በቂም አገደኛረ ሲቀጋ ሲጠላ
 አኔ ገን ሐበሻው ሆነ ወገንልላይ ?
 በማይነከኝ ነገር ለምን ልሰቃይ ?
 አንካ ጠጉረን አዳው ... ሸጉሉ አይደለሁም
 ፊቱን ተጠልከተው ... አገዳገተ አይጠቀርኩም
 ቀይ ዳማ ነኝ ... አዳኝ ... ይሁን ጠይም ልበል ...
 አኔን መቀጠሪያ-ፈሰ ያላላኝ ሰው አብቋል !
 ዘራችንም ቢሆን ከነገደ ሲም
 ሲወርዱ የመጡ ነው ከዳደት ከገገም
 የገገሥተ ሰባን ታሪክ ሰው ተሰላ ?
 ልጅ ተዳግዶ ሆኖ ለከ ተባለ ...
 ዘገግ የገረዱ ነው የተወለደ—.....
 አያወጣው ወጭቶ ስዙፈን ወረደ
 የከም ልጆች ናችሁ አግንተ ጥቀርች
 ፈረንጆችም ናችው የያፊት ልጆች ... "
 ብዬ አገደሁ መርኩኝ ታሪኩን ባጠጠኛው
 ባጭሩ አቋረጠኝ ትዕግስት አጣ ሰላው
 " አገዳህ ያለ ነገገር ያሰኛል አለቲ /
 ባሻ አሸብር ከሌከይ ለጠይቅህ አሰቲ
 ገና አገተ ነህና አትዳሽዳይ
 አይደለሁም ልትዋ ጥቀር አፍሪካዊ ? /
 ሆነ ይሆናል አገጅ አገተን ላያዘልቅህ
 ነበረኝ ባያለው ብዙ አገንገርህ
 ቀጥርህ ከማን አገደሁ ከነጭ ወይ ጥቀር
 ማወቅ ቢፈረገህ ወዳጄ አሸብር
 አነጭ ሰፍ ቤት ገዛተህ ጠጠ ጾጾ
 ወይ ባቡር ስትሄዱ አብረህ ተቀመጠ /
 ይህም በይገባህ ሆከር በቋረጠ
 ነጭች አገጠብት ሆቷል ልትገባ
 ባገተ አልተጀመረም ያዳግ ሆኛት
 ከተጠቃው " መረቅ " አዋቂን " መጠገት "
 ኃይለኛውን " መውደዱ " ደከሙን " መጥላት "
 ሰው በያተ ይጸላል አባተ በይከብር
 ማነው የደሀ ልጅ ዘረን የማይቀጥር ? "
 አሰከ ዘረው ዱረሰ ይህ አነገገር
 ሲታወሰኝ አለ ባሰብሁት ቀጥር
 ይመሰገንው ገባኝ ከጊዜ በኋላ
 አማራ ጊጫ ጋላና ሸገቅለ
 ሰማሌ ከኩፍ ሠደሂሊ ባገተ
 ኩኩኩሉ ማህይ ነገር ባማንጋተ
 ማለት አገደሆነ ሰጠኝ ቀልቀሉ
 ቀልቀሉ ሰጠኝ ሰጠኝ ቀልቀሉ
 ሰጠኝ ሰጠኝ ቀልቀሉ ቀልቀሉ

ይጥሩ የሚገኝ የነበረው ይበረራ /
 ጠላቅ / ጠላቅ / ዲፍን በላህ ጠላቅ /
 ዓይኖቻችን ይጥሩ / ከያዩም አይጠፋውም ::
 ለመጋለጥና ለማጋለጥ ብቻ ከጠቀሙ በርሃን
 ከነውቅ ይጥሩ አልበጁንም የሙን
 አይቶ የሚገመት ታይቶ የሚገመት
 የጠላቅ ሰው ነው የቀን አሸንጎሊት /
 አንቶ አንቶን ሰይጣን በጣጥ አይጠቀሙ
 አንቶ አንቶን ሰይጣን በጣጥ አይጠቀሙ
 ✕✕✕✕✕✕✕✕
 በባርሃን ደገነት በጠላቅ ከፈት
 ቁም ነገር የሌለው ዕለት በላት ሰይጣን

ጠላቅ / ጠላቅ / ዲፍን በላህ ጠላቅ /
 ዓይኖቻችን ይጥሩ / ከያዩም አይጠፋውም
 ጠንታውታችን ነው ጥባቤ አሚወልደው
 አንደኛው ጠንታው አንደኛው ጥሩ ነው
 ገዳት በሌለበት ጠንቃላት ነው ነገራችን
 ፍርሀት በሌለበት አለ ወይ ሆነን ነት ፃ
 ከባርሃን የሚያውቀው
 አንዳት ወርደት ናት ?
 ዲህነት በጠላት ጭረሽ ባይፈጠር
 ገንዘብ ሆነ በሌላ ይጠቀሳል ነበር ?

ጠላቅ ጠላቅ / ዲፍን በላህ ጠላቅ /
 ዓይኖቻችን ይጥሩ / ከያዩም አይጠፋውም ::
 ጠላቅ አንረገዝ ጠላቅ ለይወልደው
 ፍርሃን የት ይገኛል ጠላቅ አረገገው ?
 ጠላቅ ጠላቅን ለሰጠው ጠላቅ
 ፍርሃን ከኛ ይፍለግ በውሉ ስንሻው
 ውበት ለው ይጥሩ ሆኖ አንሰጥፈዋለን
 አውነት ያንቀሳቀሱ አስታኝታላቸው
 በርታ ጠላቅን ተባብረ / ተጠባብረ
 አጭቶ ውሰዱ ለቀኑ ነገር ጭብር

ጠላቅ ጠላቅ / ዲፍን በላህ ጠላቅ /
 ዓይኖቻችን ይጥሩ ከያዩም አይጠፋውም ::
 የገዢ ህይወት ነገሩን ባለ በውበታችን
 አንረገዝን በርሃን ጠላቅ አቋረጃችን
 የተፈረነው በቀኑ ለሰው
 ለሰብት በአሰብት ነገር ለሰብት አንደህን ሰው ::
 ጠላቅና ባርሃን ሰውን አይከፈሉት
 በባርሃን ያየለው ሰጠው ከጠሩ
 ይጠሩ ጠርሱ ጠላቅ ሆነ ከፈ /
 በጠላት ለጠላት / ይጠሩ / ይጠሩ /
 ዓይኖቻችን ይጥሩ / ከያዩም አይጠፋውም

የጠወለገን አበቦች

/ ተስፋፋ ገሠሠ /

የጠወለገን አበቦች ነን
 ለመሰብሰብ ለገጥ ተጠላቅ ጠላቅ ተቀጥፈን
 ፍሩ አንገናፈራ ተቀጥተን
 ለዓይን አዳጅ ለገራ
 በሚሰር ተጠላቅ የተቀጠጠን
 የጠወለገን አበቦች ነን ::
 ደግሞ የረገ
 ወዘችን የጠሩ

የምግብ ስጦታ
የምንከረፋ
የጠወለገን አበቦች ነን
ሥፍራ የሌለን
አባባችሁ /
ጣሉን አውታችሁ
የጠወለገን አበቦች ነን
———— // ———

አኔና ነፍሴ

ጥሩ ልጅ ለመባል ባሽቃብጥ
በሆነው ባልሆነው ስገለፍጥ
የአውነት ጥበቃዬን ባወልቅ
የይስሙላ ጠርቂን ባጠልቅ
ነፍሴ ጥላኝ ንጹህ ልላች
ከብርና ሞገሴን
ያለ የሌለኝን ገሩ ንክብራለላች
ሰውን የማስደሰት አባዜ
ፈገገታ ማሳደት መገጸርጸር ሁልጊዜ
ፈሰን ቢከብደው
ልቤን ቢጠጣኝ
በፀፀት ቃጠሎ አርመጥጥጥ
ተመልሰኝ ንጹህ ልላች
ትታረቅላች
የአውነት ጥበቃዬን ባጠልቅ የይስሙላ
ጠርቂን ባወልቅ
አኔና ነፍሴ አንሰማለን
ባንጠላ አንኖራለን

አገር አገይ

/ ፀጋዬ ገብረ መዲና /

አርቀን ማስተዋል ማለት የኛ ሥጋጤ ልጅ
አገር ማየት ነው ብለዋል አስቲ አገር አገይ
ያባቶቻችሁን ያይን ዱንበር ከተረከዙ ለሚ ሰያፊና
አገተ ነን ለቢፈው ዘፈና
ጠረፍ አይወሰንህ ገብሰ
ጥላህ በዘመንህ አይሰ
የይገህ ባት አልፍ አንዲዋልል
ኪ ወዲያ ለገንነት የከረረ ገዳጅ
ባደባባይ የዳር ገደል ሰትኖ ደፍ የአገር አዋጅ
ሌሊትን በየሌት ገልብ ቀኑን ጭር በጠፈረ
ሲነገ አገይ ጩት ለቢፈ
በከተማው ስታቆረረ
በአዲሱ መንከፈተት ሥራ
ከገዳ ቢር ሌላው ቢር አበል በረከውን ብላህ
ያገሩን ወረ ተገትነህ
ተባቃቅቀህ ተለፈልፈህ
አመሰግናለሁ አዋለልሁ የዚያን ጉዳይ ከዚህ ጉዳይ
ዘገንነህ በቢና ሞገህ አሞኝህ ደከሙህ ስትለያይ
በዚህ ብቻ ስታስቀረው ደዎ አዲሱን የአገር ጠበይ

... /

ከልማዳ የቡና ሱስ ጋር የዘመኑን ባትላይይ
 አስተ ደም አረዳ ወጥቲ በከተማ አደባባይ
 ያንዲን ከገደ ዳላና ባት አገገን ከአገር ጋር አስተይይ
 ደር ቶልሀ ያገር ልጅ ቅልጥም
 ዳሌዋ ባቷ አስኪፈረጥም
 አየናረ አስኪያሰገመገም
 አንተ አደፍጠህ ከኋላዋ በዓይነህ ሣይ ስታነፈገና
 ያገን ልክፍ ያገን ገደፍ
 አያረክ ስታሸገህ አንድ ፈርታ አንድ ስታፈጥ
 ተጠገታህ ባቷ ሲያገጥም
 " ዘፈኛ " ቀርቶ ቀጠብህም " ወይ / "
 አያለ ወኒህ አገር ይይ /
 " በሠየጠኑትም ዘገደ
 አንዱም የበላገጠ ዘዲ የበፀዱን ሠወር መገገድ
 ዘመናይ ጦር መሣሪያ ነው ታዳጊ አገር ለማገገደድ
አጠቃላይ ለማወናበድ
 ያንዲን ትውልድ የሕልም አቅጣጫ
 ወደፊት ባይሆን ወደታች አመገምና ጥቀ ጠጣ / "
 ባለህ ፈጥጦ በገልጦጣ

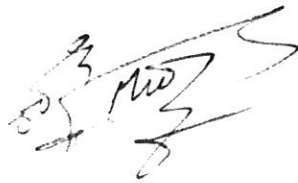
ለሀላፊህ መጋለጣ
 ናቀው አርገና አርገህ ተወው ቲህ ብጠው ጋር አትገጠጠ
 ሠለጠንን ገቀን አላፍነው የይሉኝታ መቀጠጠ
 የኛ ዓይን የአገር ነው አንዲ በቅቶት ያላና መናለገ
 አርቀን ጭታታ ጭለት የኛን ሥጋጣጊ ዲዲይ
 አገር ጭፍት ነው የላናድ አጫን በቃን አገር አገይ

አንዳይነገርህ አንዳች አውነት

ደንሰ ገጠክ ደንሰ ሻገና
 ከፈሸትክ አውራቅና
 ሃሰብክን ጭቀቀውና
 ከትክን በሚክክን ጣጫና
 ርገጥ ጠፍሮ ደንሰ ሻገና
 ያንን የሙዚቃህ ናዳ የከንትፈባሉን መብረቅ
 ጭቀቀውና ይዳገለቅለቅ
 ሎድ በሆይታ ይጥለቅለጥ /
 ሆንም - ሆንም አንገታሰብ ሁሉን ሁሉን አንዳትረሰ
 ደንሰ / ከከታው ይነሰ
 ጠፍ ወለሉ አስኪበላ -...
 ሃይ ሃይ / ሃይ / ሃይ - ሃይ / ብልጠት
 የኛዝ ፈገፈር አንጅቢበት
 ሀሰብን አንዳታሰብበት
 ሆ / በል አሪ / በል ሞታበት
 ፍክርበት አቅፈራበት
 አፍፈበት ሸልልበት
 የሲቃ ሰቅ አስኪከበት
 ሆያ ሆኖ / ጠራበት
 ኡሉታ መገታጠርክን አስኪያሰገጠው አገራበት
 ጭቅለትክን ገዘፍበት ወቀጥበት ወገርበት ...
 ከገ ብሉላ ያሰበ አንዲሁ ይነገርህል አንዳች አውነት

Declaration

I, the undersigned, declare that this thesis is my work and that all source of materials used for this research have been correctly acknowledged.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Mesfin Endrias', with a large, sweeping flourish extending to the right.

Mesfin Endrias